

Politiken-sagen - kommentarer til Redox-redegørelsen af 12. august 2011

Historik

I det tidlige forår 2011 tilgik der de større medier et materiale fra det såkaldte "Redox" om et "højreekstremistisk" netværk med udgangspunkt i Århus, "Organisationen" kaldet ved forkortelsen "ORG".

Udsendelsen var kun ét blandt mange forsøg, den ekstreme venstrefløj i tidens løb har gjort for at få lukket munden på det, man kalder det "ekstreme højre". I dette tilfælde forsøgte man at provokere medierne til at bringe et af Redox tilrettelagt, medieattraktivt stof, der kompromitterede en række personer, der har gjort sig gældende på det, der kan kaldes den national/konservative del af det politiske spektrum, herunder ved at umuliggøre de pågældendes private tilværelse og ødelægge grundlaget for deres erhvervmæssige virke. At fremstødet – som det vil blive påvist nedenfor - i kraft af den ringe kvalitet af den "madding" og "dokumentation", der blev lagt ud til pressen, tillige ramte en række i sammenhængen uskyldige, udenforstående personer, der blev fremstillet i en rolle, de aldrig har haft, har man i Redox set stort på.

Af grunde, der vil blive forståelige ud fra fremstillingen i det følgende, ville ingen af de medier, der fik Redox-materialet, i første omgang bruge det. Efter de forfærdelige begivenheder i Oslo i juli 2011 fandt Dagbladet Politiken det imidlertid frem, efterfulgt af Århus Stiftstidende. Det er også omtalt i en del andre medier.

Politiken-kampagnen

Kampagnen rummede følgende hovedelementer:

Den 10/8 2011 lægger Politiken ud med en forsideartikel om et "*hemmeligt netværk på højrefløj*". Det fremgår, at netværket vil rense Danmark for indvandrere og gennemføre et opgør med de landsforrædere, der har gjort indvandringen mulig eller understøtte den. Netværkets medlemmer har tilknytninger til Dansk Folkeparti samtidig med at de festede omkring "flammende kors" (Ku Klux Klan?) og trak i trådende til rabiate organisationer, som rummede nazitendenser, racisme og vold. Flere medlemmer, hedder det, udtrykker vilje til vold og anerkender Hells Angels underafdeling AK 81 for at "*tæske provokerende perkere*". Men lederen af organisationen ("ORG") afviser at lade sig interviewe. ORG er blevet holdt hemmelig gennem mere end 20 år, men Politiken er alligevel "*kommet i besiddelse af en mængede internt ORG-materiale*", siges det. Herigennem har man fået indblik i bl.a. ORG's landsforræderarkiv "*Den store Hukommelse*". En underafdelingsleder i København er idømt betinget fængsel for at have misbrugt sin stilling som politiassistent til at skaffe oplysninger om politiske modstandere.

Inde i bladet er der en helside om sagen under overskriften "*politispion var leder i højrenetværk*". Et stort billede viser nogle unge, der afbrænder et såkaldt solkors. I Manchetten hedder det, at "*omfattende spionage og registrering af venstrefløj* er udført af leder i skjult netværk. Politikere og debattører havnede i hemmeligt kartotek. Artiklen gør meget ud af "*Den Store Hukommelse*" og af, at ORG's formand, Jesper Nielsen, ikke har villet udtale sig. Der bringes imidlertid referater af en offentlig udtalelse, den har udsendt. Ifølge en fakta-boks har ORG-medlemmer stået bag en række nærmere opregnede højreekstremistiske grupper og andet. Det fortælles også, at ledelsen består af pæne danskere i gode stillinger. I en boks fortælles, hvorledes Politiken er kommet i besiddelse af materialet om ORG, der nemlig blev afleveret i en bunke på redaktionen af Redox, der "*hører hjemme på venstrefløj* og beskæftiger sig med at overvåge, hvad der sker på den yderste højrefløj". Der henvises til en talsmand for Redox, Jonas Jensen, som har oplyst at materialet stammer fra en intern kilde i ORG. En kopi af Redox' elektroniske kopier af ORG-materialet er, fremgår det, er afleveret til Politiken. Bladet oplyser at have krydstjekket oplysningerne, og man har ikke fundet tegn på, at materialet ikke var autentisk. Der kunne ikke opnås enighed om betingelserne for et interview med Jesper Nielsen siges det. Man gør opmærksom på, at en person fra Redox er sigtet for computerhacking i en aktuel sag,

Den 11/8 2011 er overskriften på forsiden: "*Ekspert: PET bør vurdere højretrussel*". Ifølge artiklen skal justitsministeren nu redegøre for det hemmelige netværk, og en juraprofessor kritiserer, at PET ikke

oplyste om en politispion i netværket. I en billedserie på tre store billede ved siden af artiklen vises Jesper Nielsen modtage en negerdukke, dukken liggende på jorden og dukken brændende. Billedteksten siger, at Jesper Nielsen fik dukken af kammeraterne under "organisationens" solhvervsfest i 2003. *"Han pakkede den ud, og den brune dukke blev brændt på bålet"*, hedder det. Ifølge en artikel inde i bladet vil Brixtofte melde netværket til politiet, medens andre politikere mener, man må acceptere netværket i det demokratiske samfund. En juraprofessor er i tvivl om, hvorvidt registrering hører under den politiske ytringsfrihed. Ifølge en anden artikel forener det hemmelige netværk forskellige højrefløjskræfter: *"Med tråde til både den pæne og ekstreme højrefløj kan den hemmelige organisation ORG mobilisere store dele af højrefløjen*. Artiklen trækker tråde til "White Pride", Den Danske Forening, Dansk Front, Århus mod Moskeen og Vederfølner. I en klumme ved siden af, *"Sådan har vi gjort"* gentager Politiken, hvordan man kom i besiddelse af materialet, der er en blandet bunke af dokumenter og billeder, noget ret nyt, noget gammelt, samt en kopi af ORG's lukkede interne forum på internettet fra 2008-2010. Politiken har på forskellig måde søgt at verificere materialets ægthed, hedder det, men har ikke fundet tegn på, at det ikke er autentisk. Det oplyses også, at ingen fra ORG's ledelse har ønsket at udtale sig om sagen. Politiken oplyser også, at man er klar over, at en person fra Redox er sigtet for ulovlig computerhacking, men bladet har ingen oplysninger, der tyder på, at materialet vedrørende ORG indgår i den pågældende sag, Den 11/8 2011 bringer Politiken endvidere en artikel under overskriften *"Aktivister: Fredag afslører vi folk på den yderste højrefløj"*, og i denne artikel markedsføres Redox rapporten ved at oplyse om Redox's arbejdsmetoder og kortlægning.

Den 12/8 2011 blandes Århus Privatskole ind via tre artikler. *"Jeg har aldrig hørt om ORG"*, hedder det i en overskrift på en artikel inde i bladet. Med et billede af skolelederen og bl.a. Jesper Nielsen ved Den Danske Forenings grundlovmøde i 2006 kædes det hele sammen, og det fortælles, at solkorset bruges af bl.a. norske og svenske nazistpartier, samt at det indgik i Århus Privatskoles logo

Den 13/8 2011 hedder det i *"Politiken mener"* på forsiden: *"ORG. Ud i lyset! Det er demokratiets vilkår."* Det konstateres, at ORG har forbindelse bl.a. til en skole og en skyde- og idrætsforening. Man henviser igen til Redox. Uanset en henvendelse fra ORG's advokat til redaktionen, siges det, har Politiken *"intet grundlag for at anfægte Redox' forsikring om, det det materiale, de har overdraget os, er fremskaffet på fuldt lovlig vis."* Da offentligheden efter Politikens mening har en væsentlig interesse i at kende gruppen og dens arbejde, mener man, at det er berettiget at bringe offentliggørelserne omkring den, da der ikke er tale om en privat kaffeklub, men om et netværk, der søger politisk indflydelse. Inde i avisen er der en artikel om, at David Gress føler sig misbrugt af det hemmelige netværk. Det oplyses endvidere, at Politiken nu er politianmeldt. Ligeledes er der en artikel *"Researchgruppe driver klapjagt på Danmarks højreradikale underskov."* Der gives her eksempler på, hvordan Redox har standet farlige højreradikale. Redox' metoder omtales, og en professor udtaler, at metoderne kan være i strid med persondataloven. Det nævnes, at en person fra Redox er sigtet for computer-hacking.

Som det så vidt vides eneste andet medie løb Århus Stiftstidende med Politiken. Ifølge Århus Stiftstidende 10/8 2011 er Århus således centrum i hemmeligt højre-netværk og en *"Århus-direktør er chef for den top-hemmelige højre-forening med forbindelser til den voldelige højrefløj"*. Netværk angives at *"arbejde(r) for et racerent Danmark"*, og oplyses at stå bag en omfattende registrering af, hvad det betragter som landsforrædere - danskere der på den ene eller anden måde har udtrykt sig positivt om indvandring og indvandrere. Medlemmer samles, hedder det videre – *"i noget der giver mindelser om Ku-Klux-Klan - omkring et brændende solkors, viser et foto i dagbladet Politiken, der onsdag afslører netværkets eksistens"*. I forbindelse med en sommerfest *"sammledes medlemmerne om at afbrænde en negerdukke"*, berettes det. *"Lederen af det hemmelige netværk, der kalder sig ORG, er direktør Jesper Nielsen fra Højbjerg"*, siges det. Han angives frem til 2005 at have været næstformand i Dansk Folkeparti i Århus, men måtte forlade partiet samme år, da han var en af mændene bag Århus mod Moskeen - en stærkt indvandrerkritisk liste, der stillede op til byrådsvalget i direkte konkurrence med Dansk Folkeparti. *"Det kom dengang frem, at Jesper Nielsen samarbejdede med blandt andre folk fra den voldelige gruppe White Pride og fra det delvis nazistiske netværk Dansk Front."* Det fortælles også, at Jesper Nielsen i dag er medlem af bestyrelsen i Den Danske Forening, hvis formand er Tomas Kierstein, der også var formand for Århus mod Moskeen. Ifølge Politiken, oplyser artiklen dernæst, kontrollerer netværket ORG blandt andet Den Danske Forening, ligesom ORG-folk står bag blandt andet højrefløjsforeningen Vederfølner, der har tætte bånd til det voldelige White Pride-miljø, som har stået bag en række overfald på politiske modstandere i Århus. Det angives, at ORG's ledelse ifølge Politiken består af to østjyske forretningsmænd og en højt placeret embedsmand i en kommune på Sjælland.

Århus Stiftstidende bragte den 10/8 2011 endvidere en artikel, ifølge hvilken den tidligere formand for Den Danske Forening har berettet, at ORG selv har fortalt politiet om sine aktiviteter. Dette er sket via et løbende samvirke mellem politiet og Den Danske Forening, hvor politiet sidder med ved bordet i foreningens daglige arbejde.

Den 11/8 2011 er et *"tidligere Venstre-byrådsmedlem havnet i landsforræder-registeret hos den hemmelige højreekstrem forening, hvor hans egen søn var medlem gennem 10 år"*. ORG kan således, hedder det, have indført tusinder af danskere i sit kartotek over landsforrædere. *"Så vidt jeg husker, havnede min far i registeret, fordi han i et indlæg i Århus Stiftstidende i midten af 1980'erne havde*

kritiseret Den Danske Forening," udtaler sønnen. Han fortæller i øvrigt, at han ikke havde kendskab til, at ORG registrerede folk, i den tid han var med.

Den 12/8 2011 har Århus Stiftstidende en artikel: "*Hemmeligt netværk er tæt på White Pride.*" "*White Pride-leder og masser af eks-WP'ere er med i netværk, der også rummer blandt andet forretningsfolk, jurister og politimænd.*" "*Det hemmelige højrefløjnetværk ORG har holdt døren vidtåben for folk fra den voldelige og racistiske gruppe White Pride.*" ... "*Således er den daværende White Pride-leder at finde på medlemslisten. Det samme er mændene bag foreningen Forsvarem, hvor White Pridere træner kampsport og slagsmål.*" "*Vold og hærværk var tilsynladende accepteret.*" "*Jeg vil ovenikøbet sige, at der kan være noget godt i hooligansene i White Pride, hvis de tæsker netop de autonome. Erfaringerne viser jo desværre, at politiet og anklagemyndigheden går mere efter os nationale, end efter de røde svin. Så det er helt naturligt, at nationale laver deres egen kampgrupper,*" skriver et ORG-medlem ifølge artiklen i en debat om netop White Pride på ORGs debatforum.

Den 12/8 2011 hedder det i Århus Stiftstidende: "*Højreekstrem loge linket til århusiansk skole.*" "*Ledelsen på Århus Privatskole nævnes flere gange i interne dokumenter fra højrenetværket ORG.*" "*Det skriver Politiken fredag.*"

Forsøgene på retfærdiggørelse af brugen af Redox-materialet

Politiken forsøgte undervejs med stigende intensitet at retfærdiggøre anvendelsen af Redox-materialet. Det skete med tilkendegivelser af tiltro til dettes holdbarhed og ophavsmændenes seriøsitet, og (11/8) også med henvisninger til udtalelser fra historiker og ekspert i politisk ekstremisme, Chris Holmsted Larsen, om at arbejdet i Redox kan betegnes som "*grundigt*".

I Jyllands-Posten er endvidere en vis Kim Andersen, der angives at have lavet "pressearbejde" for Den Danske Forening, Trykkefrihedsselskabet og Dansk Kultur, taget til indtægt for rosende omtale af Redox-materialet. Han citeres således for at vurdere Redox-rapporten som særdeles troværdig: "*Validiteten i Redox' materiale er exceptionel høj. Jeg har aldrig rigtig fundet fejl. De er generelt utroligt præcise.*" Jyllands-Posten tager dette til indtægt for en modstanders "*blåstempling*" af "fjenden". Problemet er, at ingen de nævnte steder i første omgang kendte til Andersen, og at man senere fandt ud af, at det drejede sig om en person, der kom til nogle af møderne og bad om at få lov til at optage film og billeder, som de nævnte foreninger herefter også brugte. En klassisk og tidligere anvendt "research"metode i de ekstreme kredses "dokumentationscentre", som i øvrigt ikke tilfører Andersen nogen autoritet ved vurderingen af Redox's seriøsitet.

Hvorfor har de berørte ikke udtalt sig til Politiken?

Politikens kampagne gik i trykken uden oplysninger fra de berørte om, hvad de har at sige til de bragte historier. Formanden for "organisationen" Jesper Nielsen forlangte nemlig som betingelse for at give et interview, at han fik udleveret en kopi af de papirer/fotografier, han skulle udtale sig om. Årsagen var, at Jesper Nielsen ikke mente at kunne udtale sig om noget, hvis indhold han ikke fik lejlighed til at kontrollere, samt at det var ham magtpåliggende ikke at få sine kommentarer vedrørende ét papir refereret af Politiken i en helt anden sammenhæng.

Den Danske Forenings juridiske konsulent, professor, jur. dr. Ole Hasselbalch fik også et par henvendelser fra Politiken om et interview. Også Ole Hasselbalch ønskede imidlertid at få en kopi af det materiale, han skulle udtale sig om, med henblik på verifikation og senere dokumentation, ligesom han ønskede at kunne foretage egen lydoptagelse af interviewet, idet han tidligere er blevet citeret af Politiken for det modsatte af, hvad han har sagt (Pressenævnets sag 82/1994). Herefter gennemførte Politiken ikke et interview, der ellers var aftalt til 11/8 eftermiddag.

Redox

Redox er ét af flere af de "dokumentations"centre, og -personer, som opererer på de ekstreme fløje.

Overordnet må om disse siges, at de domineres af en *meget* påtrængende interesse i at bevise noget, der tjener det enkelte foretagendes eller persons særlige formål. Denne interesse overskygger gang på gang den rolige eftertanke og objektive vurdering og får også "dokumentaristerne" til at vinkle, tolke og ofte også klippe det materiale, de får fat i, således at det tjener dette formål. Tolkninger, forvriddinger og originaldokumentation blandes derved sammen, så at det kan være ganske stort arbejde at hitte rede i, hvad der er hvad. Formentlig lever man sig i disse miljøer så meget ind i sin egen verden, at man til sidst selv tror på dens autenticitet.

Jævnlig møder man i øvrigt også i disse miljøer de samme træk, som fremhæves som kendetegn ved beskrivelsen af psykopati: God, ja, ofte fremragende fremstillingsevne og høj intelligens, stor færdighed i at manipulere og vilje til i den sammenhæng at overskride grænser, som andre ville respektere, manglende realitetssans og manglede evne til at have dårlig samvittighed over for ofrene, hensynsløshed, stor færdighed i at bagatellisere og bortforklare, når det går galt, manglende respekt for, sociale normer, love og regler i det hele taget og evne til at lyve overbevisende, trang til spænding, mystik og intriger samt evnen til at skabe en paranoid kultur.

Materiale fra disse kilder *kan* derfor meget vel være autentisk, men det lader sig overhovedet kun anvende med en *betydelig* skønsomhed og i øvrigt også blik for, at det meget vel kan være tilvejebragt på ulovlig vis.

Researchkollektivet Redox (www.redox.dk) beskriver sig selv som en tværfaglig og frivillig journalistisk researchgruppe, der beskæftiger sig med den "ekstreme højrefløj". De ønsker angiveligt at "*opkvalificere debatten om racisme og nazisme*". I Politiken 13/8 2011 præsenterer den sig via Politiken som udsprunget af det såkaldte Demos, som er et venstrerevolutionært foretagende, der også driver "dokumentations"virksomhed.

Gruppen fortæller desuden, at dens arbejde består i at drive hjemmesiden Redox.dk, at de her "*leverer nyheder fra og analyser af det ekstreme højre i Danmark og Nordeuropa, samt fakta og baggrundsviden*", og "*sekundært fungerer vi som informationskilde for journalister og opgaveskrivende der søger viden om den ekstreme højrefløj*".

Videre fortæller gruppen, at deres arbejde baseres på "*åbne og lukkede kilder*", og at de i øvrigt er politisk såvel som økonomisk uafhængige, men også at de modtager støtte fra privatpersoner, fonde og fagforeninger.

Personerne bag Researchkollektivet Redox ønsker ikke at stå offentligt frem. Gruppen gemmer sig derfor bag postboks 44, 2000 Frederiksberg (kilde: www.dk-hostmaster.dk), og deres hjemmeside, Redox.dk, hostes af firmaet Surftown (kilde: www.dk-hostmaster.dk). Gruppen kan så vidt vides kun kontaktes pr. mail, og eneste anden tilgængelige information er en bankkonto (Konto Reg: 8401 Konto: 0001155573) i Merkur Andelskasse (kilde: Redox.dk, 31.5.2011: Støt Redox.).

Når gruppen optræder i medierne, er den repræsenteret af en pressetalsmand, der optræder under navnet "Jonas Jensen". Om navnet er ægte, vides ikke, men sikkert er det, at der aldrig er blevet sat et ansigt på talsmanden. Et eksempel på gruppens modvilje mod at blive personligt eksponeret er artikelserien "*På rejse ind i ekstremismen*", der blev bragt i JP i 2008 (kilde: Jyllands Posten, online, 18.8.2008: Frederikke Tømmersgaard og Jan Lauridsen: På rejse ind i ekstremismen. Citatet stammer fra kapitel 1, s. 3: <http://jp.dk/indland/aar/article1413052.ece>). Her møder de to journaliststuderende "Jonas Jensen" på en cafe i København. Ved samtalens

afslutning, beder de ham om identifikation, men *"Det har han ikke på sig. Hverken sygesikring, kørekort eller noget, siger han."*

I marts 2010 slog PET til mod det ekstremistiske venstrefløjsmiljø flere steder i landet. En række personer blev anholdt, én person varetægtsfængsles, og der foretoges ransagninger. En computer-server beslaglægges. Ifølge Berlingske indeholder den *"personfølsomme oplysninger om personer med tilknytning til den politiske højrefløj - både flere politikere og politiske partier og organisationer. Desuden er der oplysninger om voldelige overfald på nogle af personerne, som er registreret i databaserne."* PET formoder, at nogle af oplysningerne er skaffet via hacking (kilde: Berlingske Tidende, online, 1/3 2010: Elisabet Arnsdorf Haslund: PET ransager I det radikale venstrefløjsmiljø: <http://www.b.dk/danmark/pet-ransager-i-det-radikale-venstrefloejsmiljoe>).

Ifølge ekstra bladets oplysninger tilhører den fængslede Redox (kilde: Ekstra Bladet, online, 1/3.2010: Niels Pinborg: Fængslet for støtte til voldelig venstrefløj: <http://ekstrabladet.dk/112/article1307141.ece>). Andre medier beskriver ham som ledende figur i militante Antifascistisk Aktion (AFA, en hårdkogt aktør i *"kampen mod racisme og nazisme"*) (kilde: Politiken, online, 1/3 2010: Søren Astrup: PET anholder politiske ekstremister: <http://politiken.dk/indland/article913437.ece>). Hvor om alting er, i EB 30/10 2010 indrømmer "Jonas Jensen", at Redox bruger AFA som kilder og får information fra dem. Samtidigt indrømmer han, at personen der blev anholdt i marts, er en der leverer informationer til Redox. Da journalisten spørger, om den pågældende er medlem af begge grupper, kan "Jonas Jensen" pludseligt ikke høre, hvad der bliver sagt, og forbindelsen afbrydes (kilde: Ekstra Bladet, 30/10 2010: Maria Djurhuus: Nazi-jægerens voldelige venner: Jonas Jensen. REDOX: Hallo?).

En række personer med tilknytning til den af Redox udnævnte "højrefløj" er efterfølgende blevet kontaktet af PET. De er blevet præsenteret for oplysninger om dem selv fra den beslaglagte computer-server, og bedt bekræfte oplysningerne. Registreringerne er mangeartede og spænder over alt fra oplysninger fremkommet ved data-indbrud, overvågning af daglig færden, bolig- og familieforhold til beskrivelser af politisk aktivitet. Eksempelvis: Private e-mailkorrespondancer med fagforbund, pinkode til netbank, koder til mailadresser og Facebook, navne på børn, teleniumre og navne på mindre søskende, skygning af en cykeltur med et familiemedlem med detaljerede oplysninger om f.eks. beklædning (kilde: Baseret på samtaler med tre af de personer, samt en ven til en fjerde, der er blevet kontaktet af PET i hacker sagen. Samtalerne er foregået mellem 12. og 15. august 2011. Navnene er os bekendt).

Politiet bekræfter i øvrigt over for de adspurgte, at gerningsmændene tilhører venstrefløjen.

På blogs på internettet er der skrevet flere artikler, nogle anonymt, om Redox og forbindelsen til AFA (Antifascistisk Aktion), og personer identificeres som tilhørende Redox kollektivet. Artiklerne indeholder billeddokumentation og indicer af forskellig karakter. Det har ikke været muligt at verificere oplysningerne, men artiklerne giver et billede af, hvordan de, der er genstand for Redox' opmærksomhed, ser på gruppen (kilde: Links til indlæg på diverse blogs se bilag 4).

"Organisationen"

Baggrund

"Organisationen" fremstilles i Redox-rapporten som et skummelt, højreekstremistisk netværk, der har infiltreret alle vegne. De faktiske forhold er anderledes:

Som oplyst i en pressemeddelelse udsendt 9/8 2011 blev "organisationen" stiftet som et lukket selskab i en tid, hvor fysiske angreb og voldelige overfald fra antidemokratiske kræfter i forbindelse med offentlige møder om indvandrerkritiske emner var den politiske virkelighed i Danmark. Se herom f.eks. Ole Hasselbalch, *Opgøret med indvandringspolitikken* (2003), kapitel 13. Der er tale om begivenheder, som er ukendte for de fleste, men som ikke desto mindre har været en realitet for dem, der har vendt sig imod den udlændingepolitik, som i dag har skabt enorme, måske uovervindelige økonomiske, sociale og kulturelle problemer.

Til belysning af forholdene kan nævnes opregningen af overgreb mod Den Danske Forenings møder i Ole Hasselbalchs bog *Svig* (1993), s. 77 ff dækkende perioden 1987-93:

18/ 3 87: Det stiftende møde i Virumhallen søges forhindret gennem en "demonstration", hvis deltagere chikanerer de ankommende mødedeltagere og forsøger fysisk at hindre deres adgang til lokalet. Bygningen angribes med røg- og sprængbomber (politirapportens betegnelse), og flere ruder knuses. Der kastes bomber med giftgas til skadedyrsbekæmpelse ind i mødelokalet.

13/10 87: Medlemsmøde i Virumhallen udsættes for endnu voldsommere forsøg på at hindre arrangementet. Aftenen før totalødelægges formandens bil således på åben gade i forbindelse med afhentningen af foredragsholderen fra lufthavnen i et forsøg på at skræmme arrangøren fra at gennemføre mødet. Mødedeltagerne intimideres voldsomt ved ankomsten, og flere hindres fysisk i at komme frem til mødelokalet.

18/4 88: Foreningsmøde i Vartov, København, søges hindret ved chikane af ankommende mødedeltagere og (forgæves) fysisk blokade af indgangen.

25/4 88: Under et foreningsmøde i Brøndbyøster Ungdomsgård overmales murene med injurier mod foreningen.

25/4 88: På denne dato skulle der have været holdt foreningsmøde i studenterhuset Stakladen i Århus. Husets ledelse bryder imidlertid lokaleaftalen i anledning af indkomne trusler.

26/4 88: Inden et foreningsmøde i Klostervængets skole, København, knuses ruderne i bygningen, ligesom der kastes røgbomber mv. mod samme. Københavns skolevæsen meddeler herefter, at man ikke tør huse foreningen.

2/6 88: Et foreningsmøde på hovedbiblioteket i Mølleparken, Århus, søges hindret gennem en "demonstration", som kaster æg mod mødedeltagerne. Forud for mødet forøves rudeknusning på bygningerne.

1/9 88: Et medlemsmøde i Brønshøj Medborgerhus, København, hindres af voldelige "demonstranter", som i samarbejde med husets personale, der er opgejlet af løgne mod foreningen, fysisk blokerede mødelokalet. Der forøves hærværk på mødedeltageres køretøjer, og en af dem udsættes for røveri.

7/9 88: Afholdelsen af et foreningsmøde i Gentofte Hovedbibliotek hindres, idet personalet i tillid til løgne om foreningen nægter at arbejde under den nødvendige politibeskyttelse. Herefter bryder biblioteksledelsen aftalen om lokale lån. Borgmesteren sanktionerer udelukkelsen af foreningen fra biblioteket med henvisning til, at denne har anmodet om politibeskyttelse. Mødet holdes herefter i fri luft som anmeldt demonstration. Det udsættes for omfattende chikane i form af tilspytning af deltagere, flaskekast mv.

26/9 88: Afholdelsen af et foreningsmøde i Østerbro Medborgerhus hindres, efter at husets ledelse er gået fra aftalen om lokale lån i anledning af trusler og reaktioner fra personalet, der er bearbejdet med løgne om foreningen. Bygningerne overmales alligevel. Mødet holdes som anmeldt demonstration udenfor. Det overfalder med malingsbomber og kast af brosten mod deltagere.

Oktober 88: Et planlagt foreningsmøde i Medborgerhuset i Lyngby-Tårnbæk må aflyses efter at husets ledelse er gået fra lokaleaftalen i anledning af løgne om foreningen.

1/2 89: Et medlemsmøde i Roskilde Kulturhus afbrydes midtvejs af husets formand i anledning af løgne om foreningen.

28/2 90: Et foreningsmøde i Risskov bibliotek søges hindret gennem en "demonstration". Der søges etableret fysisk blokade, og mødedeltagerne chikaneres ved ankomsten. Natten efter knuses bibliotekets vinduer.

28/2 90: Et foreningsmøde på Hotel Slagelse må afbrydes midtvejs, efter at aktivister blandt deltagerne har hindret mødets ordentlige afvikling. Afbrydelsen sker med politiets hjælp.

28/2 90: Et foreningsmøde i Ydes Hotel, Odense, søges hindret af en "demonstration", der chikanerer deltagerne. Der kastes flødeboller. Ved afgang fra mødet hindres et overfald på foredragsholderen af en civil betjent blandt de deltagende medlemmer.

1/3 90: Et foreningsmøde i Hotel Randers må aflyses, efter at lokaleejereren er gået fra kontrakten. Årsagen er en henvendelse fra byens borgmester, Keld Hüttel, som optræder med løgnagtige antydninger om foreningen og underforståede trusler samt legitimation i et tilhørsforhold til "Folkebevægelsen mod Nazisme".

1/3 90: Et medlemsmøde i Vartorv, København, søges hindret af en "demonstration", der chikanerer og angriber de ankomende mødedeltagere og blokerer lokalet.

19/3 90: Et medlemsmøde i Vartorv, København, søges hindret gennem chikane af og angreb på de ankomende mødedeltagere samt fysisk blokade. Et par af "demonstranternes" ledere trænger ind i salen. En af dem anholdes civilt og overgives til politiet.

5/6 90: Et grundlovs-møde i Næstved vandrerhjem må flytte efter trusler mod lokaleejereren og løgne om foreningen. Kommunen lever ikke op til et løfte om at stille alternativt lokale til rådighed, og mødet afvikles derfor i fri luft.

5/6 90: Et grundlovs-møde i 6. Frederiks Kro, Århus, må flyttes efter trusler mod lokaleejereren, som får denne til at gå fra kontrakten, og løgne om foreningen.

5/6 90: Et grundlovs-møde i fri luft på Lindholm Høje, Ålborg, søges afbrudt af "demonstranter", der ved råben samt slag på stortromme og grydelåg søger at hindre taleren i at komme til orde.

5/6 90: Et grundlovs-møde i Ansgaranlægget, Odense, må ved starten flyttes til et privat hjem i anledning af, at en "demonstration" af sædvanlig type er søgt ind i anlægget.

22 - 24/6 90: Foreningens sommerstævne må afholdes på Hotel Medio ved Vejle, efter at den oprindelige lokaleudlejer, ISS-Kursuscenter, Holte, er gået fra kontrakten i anledning af en henvendelse fra dir. Jens Sejersen, der optræder med legitimation i en tilknytning til "Folkebevægelsen mod Nazisme", og som retter en usand og truende henvendelse til ISS-ledelsen.

10/10 90: Et foreningsmøde i Maribo må flyttes to gange og kan først afholdes den efterfølgende dag i Nykøbing Falser. Anledningen er at de respektive værter går fra lokaleaftalerne i anledning af trusler samt løgne om foreningen.

10/10 90 Et foreningsmøde i Horsen må flyttes to gange efter trusler imod lokaleudlejerne og løgne om foreningen. Det holdes sluttelig som anmeldt demonstration i fri luft foran byens Rådhus.

14/11 90: Et foreningsmøde i Skanderborg må flyttes til fri luft efter at lokaleudlejereren er gået fra kontrakten i anledning af trusler og løgne om foreningen.

15/1 91: Et foreningsmøde i Roskilde Kulturhus afbrydes et kvarter inde i foredraget, da "demonstranter" trænger ind i salen og med støj hindrer taleren i at komme til orde.

16/1 91: Et foreningsmøde i Frederikshavn chikaneres af "demonstranter" optrædende i Ku-Klux-Klan-kostumer.

23/1 91: Et foreningsmøde i Medborgerhus SV, København, søges hindret af "demonstranter", der efter at være afvist ved indgangen søger at blokere denne, og som kaster appelsiner mv. mod de ankomne mødedeltagere og spytter på dem. Natten før er der blevet knust for flere tusinde kr. ruder i medborgerhuset, da bestyreren fastholder, at dette står åbent for alle.

24/1 91: Et foreningsmøde i kommunale lokaler i Guldsmedegade, Århus, søges hindret ved fysisk blokade af "demonstranter". Stink-urin og malingsbomber blev smidt i lokalet aftenen før. Låsen til lokalet ødelagdes for at forhindre adgangen til dette, og det elektriske lys kortsluttes.

5/2 91: Foreningsmøde i Ålborg søges hindret af "demonstranter", der chikanerer de ankomne mødedeltagere og søger at hindre adgangen til lokalet.

19/2 91: Foreningsmøde i Kildegården, Roskilde, søges hindret af "demonstranter", der chikanerer de ankomne mødedeltagere og søger at komme ind i lokalet.

18/4 91: Et møde i Birkerød bibliotek søges forstyrret, men det lykkes - på grund af mødelokalets placering, der gør det vanskeligt for terroristerne at undløbe efter en aktion, i kombination med en politivagt ved udgangen - ikke at afbryde arrangementet.

28/1 92: En "demonstration" ved et møde på biblioteket i Sønderborg søger at chikanere mødedeltagerne fra at gå ind i salen, slukker lyset i denne, optræder blufærdighedskrænkende m.v.

25/2 92: Et møde i Helsingør søges afbrudt af unge mennesker, der ved opstilling bag taleren og tilråb søger at hindre denne. De forlader imidlertid lokalet uden at have opnået det tilsigtede.

26/2 92: De ankommende deltagerne i et møde søges hindret adgang gennem truende opstilling af en uanmeldt "demonstration", kast med jordklumper på dem m.v. Et par "demonstranter" søger at trænge ind i lokalet, hvilket imidlertid mislykkes.

24/9 92: Debatmøde i medborgerhus SV i København søges hindret bl.a. med bombetrusler mod huset under mødet.

6/10 92: Møde i Århus søges hindret af skrigende BZ-typer, der prøver at skræmme deltagerne væk. Der kastes jord mv. mod vinduerne. To politibilere tilsvines med malingsbomber. Mødedeltagere truer med at tage sig selv til rette over for "antiracistene", hvis de ikke lader mødet i fred.

17/10 92: Møde på Støvring søges forhindret gennem trussel om boycott af kroejeren og belyvning af foreningen. Mødet var i forvejen flyttet, så aktionen løb ud i sandet.

2/2 93: Et møde i Sct. Annagades skole, Århus, søges forhindret af demonstranter, der chikanerer de ankommende. En betjent rammes i ansigtet af et slag, som var tiltænkt en mødedeltager.

19/2 93: Et møde i et privat hjem i Ringsted blokeres af to busfulde BZ-typer, der er ankommet udenbys fra, og som forhindrer de ankommende mødedeltagere i at komme ind i lokalet.

23/2 93: Efter at "antiracistene" har skabt ballade om Sct. Annagade Skole i Århus forvises foreningen af kommunen til Cykelbanen. Foreningen har ingen mulighed for at omvarse mødet over for medlemmerne og lægger derfor op til et møde på åben gade. I sidste øjeblik besluttet det imidlertid at tage til Torning i stedet, hvorfra der foreligger en invitation. Imedens demonstrerer "antiracistene" i Århus.

23/2 93: Møde i Ålborg søges forhindret af demonstranter med vanlige skrøner om foreningen. Borgmesteren eftersnakker demonstranterne, men mødet fastholdes i de kommunale lokaler, hvor det afvikles som planlagt.

23/3 93: Planlagt møde i Sct. Annasgade skole i Århus flyttes til cykelbanen. En demonstration af vanlig type går et andet sted hen.

24/3 93: "Antiracistene" søger med en passiv blokade at hindre andgangen til en møde arrangeret af DDF og KU i Odense. Blokaden går imidlertid i opløsning.

I 1998 udarbejdede Den Danske Forening i anledning af de fortsatte overgreb en informations seddel, som uddeltes til pressen forud for hvert møde. Heri redegøres for baggrunden for angrebene på foreningen:

"Den Danske Forenings møder chikaneres ofte af såkaldt "antiracistiske demonstrationer", der udvikler sig til voldelige overfald, hærværk m.v.

Det har ikke spillet nogen rolle for disse aktioner, hvad arrangementet drejede sig om. Eksempelvis er de endog forekommet i forbindelse med et møde med formanden for den dansk-palæstinensiske venskabsforening, ved et møde med en af stifterne af Folkebevægelsen mod Nazisme og Landsforeningen mod Vold samt ved et arrangement med en kreds af frihedskampens veteraner.

Politiet har traditionelt været tilbageholdende med at anholde aktionerende, der overskrider straffelovens eller politivedtægtens regler. Hillerød politi arresterede dog i 1994 13 deltagere i en maskeret og bevæbnet overfaldskommando, der herefter blev dømt efter straffelovens mødeterrorparagraf. Det viste sig ved den lejlighed, at adskillige af dem var i forvejen kendte voldskriminelle.

Under hensyn til, at politiet har ret til kun at tillade "moddemonstrationer" afholdt på en sådan afstand, at de ikke er til fare for mødedeltagerne, har Den Danske Forenings styrelse besluttet, at foreningen ikke vil acceptere, at politiet tillader "moddemonstrationer" inden for normal kasteafstand af de lokaliteter, hvor mødet foregår. Begrundelsen er, at politiet ingen fysiske muligheder har for at hindre "demonstranternes" voldsudfoldelser mod mødet, medmindre mindst denne afstand respekteres ved demonstrationens start.

Såfremt politiet - og Justitsministeriet - ikke sikrer, at "demonstrationerne" geografisk placeres således, at de demonstrerende hindres i at forgribe sig på de sagesløse borgere, der ønsker at deltage i mødet, vil dette derfor blive aflyst. Ansvar for tilsidesættelsen af mødefriheden ligger så hos myndighederne og disse alene.

De episoder, der er forekommet i årenes løb, er som regel kun blevet rapporteret fragmentarisk i pressen - og da som regel kun i en form, der ikke gør det begribeligt, hvad der egentlig foregår:

Grupperingerne bag de "antiracistiske" aktioner er en velkendt, snæver kreds af personer især omkring "RØD UNGDOM" (en revolutionær samlingsorganisation til venstre for SF) og "REBEL" (Revolutionære Unge Socialister, der blev dannet af personer fra venstreekstreme partier og aktivistorganisationer, som

ønskede bedre ""koordinering" ved opbygningen af et såkaldt klasse- og statsløst samfund). Ideologerne findes dog især hos "INTERNATIONALE SOCIALISTER". Jævnlig anvendes også til lejligheden opfundne facadeorganisationer, ligesom ENHEDSLISTEN optræder, og forskellige fagforeningsfraktioner - hvoraf en del formentlig ikke aner, hvad de bliver taget til indtægt for - bringes ind som "anbefalere".

Tankeverdenen hos bagmændene i denne kreds har også været velkendt i årevis. De lever i revolutionsromantikken verden. Som "Internationale Socialister" siger herom i et skrift fra 1992, "Smid Racisterne ud" (s. 30): "I IS forestiller vi os, at en revolution i Danmark eller i andre lande kommer til at starte med en storstrejke, som varer i længere tid. På et eller andet tidspunkt må de strejkende tage stilling til et grundlæggende problem. Folk er løbet tør for mad, elektricitetsforsyningen er brudt sammen osv."

Ansigterne i miljøet går i øvrigt igen også andre steder, hvor der er konfrontationer. De deltog f.eks. omkring RI-Bus-balladen i Esbjerg og i skraldemandskonflikten i Århus. Grupperne har imidlertid i særlig grad gjort den "antiracistiske" sag til deres, fordi dette tema er et af de eneste tilbageværende, der kan skaffe den ekstreme venstrefløj opmærksomhed. Som "Internationale Socialister" siger i skriftet "Smid Racisterne ud", s. 32): Man har taget "antiracismen" op for at "blive lidt mere kendt".

Denne markedsføring sker fortrinsvis ved opbygning af "racistiske" fjendebilleder (som f.eks. Den Danske Forening), der så "bekæmpes" med manifestationer, som tiltrækker pressen. Mere konkret ønsker man (ifølge interne oplysninger fra miljøet) at gøre det "ubehageligt" for folk at komme til DDF's arrangementer, så at kun de aller mest forhærdede møder op. Gennem "kampen" mod det indbildte "onde", der fremmanes, prøver grupperne i øvrigt at tiltrække naive unge, der måske herefter kan drages længere ind i det "revolutionære" arbejde.

Forudsætningen for, at sådant kan lykkes, er naturligvis, at offentligheden ikke får lejlighed til ved selvsyn at sætte sig ind i, hvad Den Danske Forenings møder faktisk drejer sig om. Derfor gælder som fast regel for "demonstranterne", at "fascister skal ingen ytringsfrihed have" (skriftet "International Socialisme" 13/11 1990).

Midlet til at beskære ytringsfriheden er dels "fysisk konfrontation", dels "anti-racistisk propaganda" (udtrykkene hentet fra "Smid Racisterne ud", s. 16).

Hvad det første angår, er man tilsyneladende ikke principielt imod vold. Som en deltager i "Internationale Socialister", siger til EkstraBladet 12/6 1990: "For os er det afgørende iøvrigt ikke, om en aktion er 'legal' eller ej, men om den fremmer kampen eller hæmmer den". Tilsvarende udsagn er forekommet med jævne mellemrum i publikationerne fra denne kant.

Voldelige aktioner avler imidlertid modvilje. Derfor fastholder "antiracisterne" konsekvent udadtil, at de aldrig står bag den slags. Arrangørerne af "demonstrationerne" fralægger sig således også konsekvent ansvaret for medlemmernes eventuelle voldeligheder.

Alligevel udarter de "antiracistiske demonstrationer" mod Den Danske Forenings møder som sagt gang på gang til vold: De ankomende mødegæster chikaneres med spytten, slag og spark. Mødelokalerne blokeres om muligt fysisk. Lokaleudlejerne og personalet trues til ikke at medvirke - hvis de da ikke forinden er faldet som ofre for påstandene om, at det er "racister" og "nazister", der skal mødes, og af den grund lukker døren. Og der udøves jævnlig også hærværk mod bygningerne samt mod deltagerne og arrangørernes ejendele. Gang på gang har "demonstranterne" i øvrigt også overfaldet tilstedeværende politi. F.eks. sker der det, at arrangørerne opløser "demonstrationen", hvorefter deltagerne farer ud til alle sider og hver for sig angriber deres mål, medens demonstrationsledelsen står tilbage og påberåber sig at være uskyldig.

"Antiracistisk" censur kan imidlertid også organiseres på anden måde end gennem fysisk afskæring og håndgribelig vold, nemlig ved hjælp af "anti-racistisk propaganda":

Lykkes det at få folk til at tro, at Den Danske Forening er halv- eller helracistisk, vil de jo nemlig som oftest af sig selv lade være med at sætte sig ind i det, foreningen fortæller, og lade være med at komme til foreningsmøderne. Metoden beskrives af "Internationale Socialister" i "Smid Racisterne ud", s. 20: "Antiracister på skolerne og folk udefra bør argumentere for, at eleverne aflyser møderne (med DDF, red.). Eleverne har en demokratisk ret til at sige: 'vi nægter at høre på DDF's racistiske ævl'."

Man søger altså at oparbejde den opfattelse, at det er en god idé at lade være med at sætte sig ind i Den Danske Forenings synspunkter og at boykotte de debattmøder, det "desværre (er) blevet populært at afholde med Den Danske Forening". Kun hvis dette ikke lykkes, skal "antiracisterne" "konfrontere" "racisterne" ("Socialistisk Arbejder Avis", særnummer, marts 1992).

For at skabe dette adfærdsmønster, er der iværksat en omfattende sværtningskampagne mod foreningen. Til brug for denne klippes f.eks. i foreningens skrifter, der citeres i helt fordrejet form, ligesom der fabrikeres rent opdigt. I en injuriersag, som foreningen i 1995 anlagde mod en fagforeningsrepræsentant, der eftersnakkede sådant - og som for øvrigt blev dømt for bagvaskelse - forsøgte pågældende at forsvare sig med en omfattende tilsmudsningmateriale af denne art, fremskaffet

gennem det venstreekstreme DEMOS. Dette dokumentarium rummede stort set alle de belastende historier om Den Danske Forening, som havde været fremme i pressen. Det kom i retten til strid om materialets bevisværdi, og ved kendelse af 9/6 1998 (sag 87/98) forkastede Højesteret det alt sammen.

Ikke desto mindre er historierne altså blevet viderebragt gang på gang - og jævnlig uimodsagt - af medieme. Og de eftersnakkes herefter af personer, der gerne vil demonstrere ikke-racistiske sindelag og høj egenmoral.

Kredsen bag tilsmudsningen er i øvrigt kold over for, at det, de fører frem, er opspind. I "International Socialisme" 13/11 1990 (temanummer "Bekæmp Racismen") fortæller en af deltagerne i "Internationale Socialister" f.eks., at det er "ude af proportioner" at sammenligne Den Danske Forening med den franske eller tyske "nationalfront", men at det ikke "gør noget i propaganda-øjemed at smide lidt smuds". Og i "Smid Racisterne ud", s. 14, tales også om vigtigheden af, at der opnås "bred opbakning til...at smudse DDF til".

Problemstillingen er stadig aktuel, idet der åbenbart fortsat er et meget stort behov i venstreekstremistiske kredse for at have noget at "kæmpe" imod, i hvilken forbindelse man i mangel af bedre forbeholder sig selv at bestemme, hvem der er "racister" og "nazister". En illustration kan hentes i Morten Uhrskovs blog på Jyllands-Posten 12/8 2011 (uddragsvis), hvor han kommenterer Redox' omtale af ham i Redox-rapporten:

"Den 15. juni 2010 skulle jeg holde foredrag om udlændingepolitikken i Danmark og Europa for Den Danske Forening på Århus Bibliotek. Den Danske Forening - som jeg ikke er eller har været medlem af - arbejder lovligt og støtter op omkring det danske demokrati.

Jeg ankom i god tid, da jeg på nettet havde læst, at en gruppe fra den yderste venstrefløj ville demonstrere mod mødets afholdelse. Retorikken på nettet var ubehagelig, og betegnelsen den yderste venstrefløj er derfor valgt med omhu.

Som Redox er inde på i sin "dokumentation", skrev jeg dagen efter på min blog, at der havde været en nazist til stede ved mødet, der var åbent for alle. Han blev effektivt tilbagevist af mødeleder Tomas Kierstein, som jeg har kendt igennem mere end ti år, og hvis demokratiske sindelag jeg aldrig har haft grund til at betvivle. Det er sigende for Redox' niveau, at de kun gengiver følgende fra mit blogindlæg fra den 16. juni:

'Dagen efter mødet skriver oplægsholderen på sin blog på Jyllands-Postens hjemmeside: »Min gennem snart ti år gamle ven Tomas Kierstein, som jeg første gang mødte på Tidehvervs Sommermøde i 2000, havde i sin egenskab af formand for Den Danske Forening inviteret mig til at holde et oplæg i Smilets By«. Han bruger herefter det meste af sit blogindlæg på at diskutere lødigheden af argumenter om racebiologi fra en nazistisk debatør («Det er korrekt, at der var en nazist til stede i salen. Om der var flere, skal jeg ikke kunne sige, da de i så fald ikke ytrede sig...») samt den omstændighed at en gruppe anti-racister synger sange udenfor («Jeg skal ikke nægte, at jeg var glad for at følges med nogle mennesker, der havde en vis bredde over skuldrene. Da vi nemlig kom ud foran biblioteket noget over kl. 21, var de røde fascister fortsat i høj grad aktive, og de råbte mange opfindsomme slagord imod os»).' (fra Redox' såkaldte dokumentation)

Her er, hvad jeg skrev om nazisten og det svar, han fik af Tomas Kierstein:

Tomas Kierstein gjorde det inden mødets begyndelse - en halv times oplæg fra mig om situationen i Danmark og en række europæiske lande om konsekvenserne af masseindvandringen og halvanden times diskussion efterfølgende - klart, at blev der fremført synspunkter af såkaldt racebiologisk karakter, ville der blive lagt afstand øjeblikkeligt, og sådanne synspunkter ville ikke nyde nogen fremme i debatten.

Der var to indlæg fra salen, der havde en ubehagelig karakter, det ene mere end det andet. Det ene satte det etniske som en absolut standard, hvilket i sin konsekvens ville betyde, at perfekt assimilerede mennesker med rødder uden for Danmark ikke kunne accepteres. Synspunktet er helt uacceptabelt og har aldrig og vil aldrig nyde fremme hos denne blogger.

Det andet - og skærpede - syn var det nazistiske. Det er således korrekt, når modkraft.dk skriver, at der var en nazist til stede i salen. Om der var flere, skal jeg ikke kunne sige, da de i så fald ikke ytrede sig. Denne nazist talte om »racen« som noget afgørende. Han forfægtede med andre ord nazismens pseudovidenskabelige påstand om, at der findes racer, og at der mellem disse racer eksisterer et hierarki.

Og dermed er vi nået frem til Tomas Kiersteins forbillidige mødeledelse og forbillidige svar til de ubehagelige påstande, der blev fremført. Han svarede nemlig:

»Mennesket er ikke et racevæsen, mennesket er et åndsvæsen.«."

At Redox har en hensigt med sin mangelfulde gengivelse, skal man være ideologisk blind for ikke at kunne se. Hvordan synes læseren selv, at jeg beskrev "lødigheden" af det racebiologiske argument i mit blogindlæg fra den 16. juni? Og hvordan får Redox det til at fremstå?

Da mødet var slut, var der fortsat omkring 30 unge mennesker tilbage uden for biblioteket. De var meget aggressive og råbte truende slagord. I den situation ville jeg have ønsket, at jeg havde haft mave nok til at gå derud alene og finde min vej hjem igen. Det havde jeg ikke mave til, og jeg blev derfor fulgt på vej af nogle personer, der havde været til stede ved mødet. Hvem de personer var og er, havde og har jeg ikke noget kendskab til. Jeg befandt mig i en situation, hvor jeg ikke af mig selv turde begive mig udenfor efter at have givet et foredrag for en lovlig forening, der støtter demokratiet."

Foreningen "organisationen" har i lyset af disse særlige vilkår for den i øvrigt legitime politiske debat fastholdt den ikke-offentlige profil igennem årene, da man har anset debatklimaet i Danmark for fortsat at være sådant, at enhver kritisk stillingtagen til den massive indvandring, der er fundet sted igennem den sidste generation, tillægges underlødige eller ekstremistiske motiver, ligesom deltagerne i kredsen har en berettiget, f.eks. erhvervsmæssig grund til at undgå offentlig eksponering.

Foreningens "kønsløse" navn blev et kompromis, da man ved stiftelsen ikke ville være "højre" eller "venstre" men ville kunne arbejde sammen med et bredt udsnit af dem, der deler bekymringen over udviklingen. En anden – og mindst lige så væsentlig årsag – til den ikke-offentlige profil er, at "organisationen" dermed ikke har skullet bruge ressourcer på at frasortere eventuelle karakterafvigere eller potentielle galninge. Sagen har i øvrigt været presserende, idet at et navn ikke behøves, da der ikke drives udadrettet akkvisition.

"Organisationen" er ikke et parti med intern "partidisciplin" men en almindelig "oligarkisk" forening med en selvsupplerende bestyrelse og en årlig generalforsamling. *Netop* den ikke-offentlige profil har muliggjort en fri debat i en personkreds med forskelligartet politisk ståsted – naturligvis omkring emner relateret til indvandringen og den igangværende omdannelse af Danmark fra et homogent til et multikulturelt samfund – men i mindst lige så høj grad om historiske og kulturelle emner i form af foredrag, debatter og ekskursioner til historiske lokaliteter.

I øvrigt er den omstændighed, at organisationen er et lukket foretagende, ikke nogen hindring for, at deltagerne i kredsen engagerer sig i demokratiske foreninger og partier.

Organisationens vedtægter og program vedføjes som bilag 1, idet der har været oplysninger fremme, som indikerer, at Redox også har oplyst forkert herom.

"Organisationens" ledelse og medlemmer

Politiken oplyser den 11/8 2011, at redaktionen bag rapporten angiveligt består af 10 personer, mens yderligere 25 er løst tilknyttet. Gennem det seneste halve år har man brugt mellem 20 og 30 timer om ugen på at arbejde for researchgruppen.

Oplysningen skal antagelig tjene til at sandsynliggøre, at researchen har været særlig grundig, og at oplysningerne i rapporten derfor har en høj autenticitet. Allerede på de centrale punkter er det imidlertid gået helt galt. I rapportens afsnit om "organisationens" ledelse, som "afslører" dennes identitet, vises således et af bestyrelsesmedlemmerne, Thomas Bak, på flere billeder. Den viste person er imidlertid ikke Thomas Bak, og den viste har intet med sagen at gøre.

Herefter følger et andet centralt element i Redox' konspirationsteori – nemlig at Handelshøjskolen i Århus spiller en central rolle for den ledelse, som Redox har identificeret. Årsagen er formentlig, at Den Danske Forenings formand gennem ti år, Ole Hasselbalch, er ansat som professor her. Ole Hasselbalch er hverken i ledelsen for eller er medlem af "organisationen", men formanden, Jesper Nielsen, har ifølge

rapporten gået på Handelshøjskolen. Jesper Nielsen har imidlertid aldrig gået på Handelshøjskolen i Århus, han er fra Aarhus Universitet (inden fusionen med Handelshøjskolen).

Redox insinuerer i øvrigt, at Jesper Nielsen *"I sine teenageår i Aalborg flirtede ... med det danske nazistparti..."* og angiveligt stod i et kartotek med antegningen '9-1'. Jesper Nielsen har imidlertid aldrig været nazist eller flirtet med nazipartiet, og han ved ikke noget om, hvem der fører kartoteker over hvad. Men han har rekvireret materiale fra DNSB, ligesom han har rekvireret materiale fra Folketingets partier og venstrestremtiske foretagender som f.eks. Demos, Venstresocialisterne og diverse marxistisk-leninistiske foreninger. Flere af disse partier og grupper har ham sikkert også i deres kartoteker.

En række konkrete personer er også i rapporten angivet som tilhørende "organisationen", uden at dette er tilfældet. Rapporten angivelse af persontilhør bygger tydeligvis på et sammensurium af autentiske oplysninger, konstateringer af personnærver i "organisationens" sammenhænge (arrangementer), misforståelser vedrørende betydningen af adressater for post fra "organisationen" (der meget vel kan være uanmodet post eller have anden årsag end et medlemstilhør) og meget andet. Hertil kommer tilfælde af rene personforvekslinger.

Vi savner mulighed for at redegøre for, hvilke oplysninger om tilhør til "organisationen", der *ikke* er autentiske, idet noget sådant ville eksponere dem, der er autentiske, i strid med personoplysningsloven og medlemmernes interesser.

"Organisationen" har en tæt kontakt til Den Danske Forening og er velbekendt med, at denne af sikkerhedsgrunde har politiet med ved bordet (jf. nedenfor bilag 2).

"Organisationens" virksomhed

Organisationen er først og fremmest et informations- og debatforum, hvor mennesker med forskellig politisk baggrund kan mødes og drøfte forhold omkring flygtninge- og indvandrerpolitik og om den omdannelse af – ikke blot Danmark – men af de vesteuropæiske samfund fra homogene nationalstater til multikulturelle samfund.

Et andet centralt emneområde for Organisationen er historiske oplæg og ekskursioner.

Aktiviteten er bygget op omkring et til to årlige møder, hvor det ene møde også tjener som generalforsamling med de formalia, der nu ligger i det. Ellers består møderne af diskussionsoplæg og foredrag. På møderne er der en dagsorden, der typisk omfatter emner som:

- Flygtninge/indvandrerforhold
- Historie og kultur
- Demografi
- Oplæg om emner relateret til deltagerkredsens job eller faglige område
- Herudover er der oplæg om aktiviteter og projekter som fx pressearkiv (afsluttet da Infomedia blev almindelig), opgaver for eksterne foreninger og grupper som fx Den Danske Forening

Oplæggene har meget højt fagligt niveau, og deltagerkredsens høje andel af akademikerne betyder, at det ofte er højtuddannede inden for det aktuelle fagområde, der holder oplæg. Derefter er der diskussion og debat. Der er "højt til loftet", og debatten er fri, hvilket er fordelene ved at have en lukket forening.

Der inviteres fra tid til anden en ekstern foredragsholder til møderne.

Dannebrog hænger ved talerstolen, og møderne afsluttes med fædrelandssangen.

En gang om året arrangeres en ekskursion til et historisk eller en kulturhistorisk lokalitet, hvor der holdes et foredrag af en eller flere foredragsholdere, der kan være fra deltagerkredsen eller måske eksterne museumsfolk eller faghistorikere.

Organisationen har blandt andet haft ekskursioner til følgende lokaliteter:

- Moesgaard Museum
- Vikingskibsmuseet ved Roskilde
- Kalø Slotsruin
- Krigsflyverplads ved Gl. Ry
- Niels Ebbesens Eg
- Fyrkat
- Lindholm Høje
- Borum Eshøj
- Jættestuerne ved Trustrup

Ud over møder og ekskursioner laves der en eller to årlige sociale arrangementer – f.eks. en sommertilværelsesfest / Sct. Hans fest samt en julefrokost. Til disse sociale sammenkomster kan der inviteres eksterne personer.

"Organisationen" har, indtil det overflødiggjordes af udvidelsen af INFOMEDIA (videreudvikling af POLINFO) med en lang række dagblade og magasiner og, ført et omfattende pressearkiv på samme måde, som enhver redaktion fører sådanne arkiver. Det rummede udklip vedrørende personer, organisationer og en række konkrete problemstillinger. En elektronisk indgang til arkivet er for mange år siden overdraget til politiet med tilhørende adgangskode. "Organisationen" har endvidere i en årrække i sin varetægt haft et omfattende arkiv fra Den Kolde Krigs tid. Dette arkiv kan muligt være basis for den rygtedannelse, Politiken og Århus Stiftstidende har deltaget i, om registreringernes indhold. Denne del af arkivet er imidlertid for nogle måneder siden overdraget til museumsmyndighederne bl.a. for at sikre, at materialet konserveres og opbevares under betryggende forhold og sikres for fremtidens historikere. Eftersom der er risiko for, at det kommer i forkerte hænder, hvis det bliver kendt, hvor det befinder sig, vil offentligheden p.t. ikke blive oplyst om den fysiske placering.

Det sidste element i "organisationens" virksomhed har været et debatforum på internettet. Dette debatforum var sikret med password, og det blev hacket i september 2010, hvilket forhold er politianmeldt. Efter dette hackerangreb blev forummet lukket ned, og aktiviteten er blevet indstillet.

Redox-rapporten søger – i pagt med rapportforfatterens konspirative tænkemåde - at fremstille "organisationen" som et foretagende, der bl.a. arbejder ved at infiltrere andre foreninger, partier mv. I rapportens afsnit om Den Danske Forening skriver Redox, f.eks. at "organisationen" har infiltreret foreningen. Sandheden er imidlertid, at Jesper Nielsen i en årrække var blevet anmodet om at træde ind i den Danske Forenings styrelse, hvad han af forskellige grunde havde afslået. At han alligevel trådte ind i Styrelsen 13/9 2008, skyldtes, at der ikke var indlysende kandidater ud over de to til posterne. "Organisationen" virker for øvrigt i pagt med et koncept, der er anbefalet af Den Danske Forening i en pjeces, *Hjælp til selvhjælp*, som af uforklarlige grunde –

piecen har kunnet fås af enhver, der ønskede det - er undgået Redox' opmærksomhed.

Fra piecen citeres indledningen:

"Mange tror, at hvis man er utilfreds med den alt for store indvandring, er det nok at melde sig ind i Den Danske Forening.

Det er det ikke!

Foreningen råder kun over et beskedent apparat. Den drives af frivillige, der har svært ved at få tiden til at strække til. Kontingentet dækker også kun udsendelsen af bladet, og de bidrag, der kommer herudover, går til trykning af helt nødvendigt supplerende informationsmateriale.

Foreningen kan altså ikke løse problemerne. Men gennem foreningen samles og videregives informationer, der er nødvendige i arbejdet for at få politikerne til at ændre kurs. Foreningen yder så at sige hjælp til selvhjælp.

De følgende sider fortæller lidt om, hvad du selv kan gøre for at skubbe på."

Overordnede problemstillinger

Livsindholdet for folkene bag Redox er "efterforskningen" af et (påstået) konspiratorisk, højreekstremistisk univers, som man vil "dokumentere". Forfatterne af nærværende har andet at foretage sig en at deltage i de intriger, der hvirvles op i kølvandet fra en rapport med denne baggrund, og har ikke tid til at gennemgå den i alle detaljer. En fortløbende gennemgang af den fsv. angår den del, der relateret til Den Danske Forening, er foretaget af foreningen selv (nedenfor bilag 2). Som det fremgår heraf, efterlader en fortløbende, kritisk undersøgelse af redegørelsen ikke meget tilbage.

Mht. resten af rapporten kan for så vidt angår de dele, der vedrører "organisationen" overordnet siges følgende (hvad angår de øvrige omtalte grupper, må disse svare for sig selv – hvis de finder det umagen værd):

Koblinger (sammenkædning af foretagender, personer og politiske holdninger) – hvad er en berettiget sammenkædning, og hvorledes skaber Redox-redegørelsen billedet af en sammenkædning?

I de ekstreme informationsmiljøer er en ofte anvendt metode til at skabe en forbindelse i publikums/offentlighedens bevidsthed mellem forskellige mennesker og grupper, måske endog billedet af et medlemsforhold eller bevidst samvirke, at sørge for fotograferinger mv. af de pågældende sammen ved offentlige møder. Sammenstillingen af personer på et billede eller i et referat opfattes herefter af den godtroende beskuer/læser som betinget af et nært samarbejde eller et ideologisk eller organisatorisk fællesskab mellem de pågældende.

Sådanne billeder mv. er lette at lave, eftersom lovlige foretagenders lovlige, åbne møder naturligvis vil tiltrække personer med samme interessefelter, uanset de pågældende intet har med hinanden at gøre, og uanset de måske oven i købet er helt uenige om hinandens mål og metoder. Personerne lader sig også let fotografere sammen. På samme måde kan fotografier eller lydoptagelser af uvelkomne indtrængeres optræden (evt., som det er sket nogle gange, regulære provokatører) ved et lukket arrangement naturligvis fremstilles som udtryk for en identifikation mellem indtrængeren og den umedvidende mødearrangør.

Man bliver imidlertid ikke nazist, fordi man har deltaget i et møde eller for den sags skyld har været medlem af en forening, hvor der tilfældigvis var et par forvirrede mennesker med nazistiske sympatier, eller som i en brandert har siddet og heilet.

Redox-rapporten er desuagtet nærmest spækket med koblinger af denne art – forkerte identifikationer, forkerte oplysninger og en personkreds, der knyttes sammen typisk på baggrund af billedmateriale. Rapportens "logik" er, at hvis to eller flere personer optræder på samme billede, så er de nødvendigvis forbundne. Billedmaterialet fylder meget i rapporten, men specielt festbilleder taget i forskellig sammenhæng med deltagelse af inviterede gæster er værdiløse for identifikation af en organisations medlemmer og deltageres politiske holdninger.

Hvis man ud fra risikoen for billede- og lydmissbrug af den nævnte art afstår fra samvær med andre på offentlige møder, ja, endog fra at mødes privat under uformelle former, bliver det umuligt at få et demokratisk samfund til at fungere. Borgerne må så mødes i lukkede og sikrede kasser af den art, Politiken *netop* beskriver som "hemmelige" og dermed forkastelige. Den åbne debat og det frie menneskelige samvær vil blive erstattet af et paranoidt miljø af den art, som for næsten enhver pris må undgås i et frit demokrati.

En anden metode til skabelse af en kobling er henvisninger til, at f.eks. symboler, navne mv. der på et tidspunkt er anvendt af nazismen, automatisk indebærer, at brugeren har nazistiske sympatier. I Redox-rapporten er metoden brugt f.eks. på den måde, at anvendelsen af solkorset og navnet Nordland er brugt til at skabe denne forbindelse.

Det bliver således i Redox-"rapporten" hævdet, at "organisationens" symbol Solkorset – som også i rapporten antages at belaste forskellige andre foretagender - er et nazistisk/racistisk symbol. Dette historiske symbol fra Bronzealderen bruges imidlertid i dag i mange sammenhænge. Man finder det f.eks. blandt andet på landets 1.000 kr. sedler med solvognen fra Nationalbanken og samme farve som "organisationens" symbol, nemlig rød. Man finder det f.eks. også på Århus kommunes låncykelordning (www.aarhusbycykel.dk/sites/bycykler-info.html): På cykelstativerne er der et rødt symbol, nemlig solkorset. Skal man følge Redox' argumentationslogik, så er de politikere, der har vedtaget det, og/eller de kommunale embedsmænd, der måtte have foreslået det røde solkors på cykelstativerne, også racister eller måske endnu værre nazister. Ligeledes bruges det af Træskibsforeningen i Århus (www.tsa.dk). Skal man følge Redox' argumentationslogik, så er de politikere, der har vedtaget det, og/eller de kommunale embedsmænd, der måtte have foreslået det røde solkors på cykelstativerne, også racister eller måske endnu værre nazister.

Koblingen er naturligvis absurd, men viser hvordan Redox arbejder; Ingen substans, ingen kritisk research, kun spekulationer og manipulatoriske vinklinger udtænkt i et venstreekstremistisk univers.

Redox-rapporten gør også meget ud af at skabe billedet af den såkaldte styrketræningsklub A.K. Nordland som et center for træning af højreekstremister. "A.K." kan gøres suspekt i offentlighedens øjne, fordi det også bruges af rockerstøtteklubben AK (altid klar) 81. Hvad angår Nordland styrketræningsklubben er rette forhold efter oplysning fra dens stifter Søren Lind Jensen, følgende:

"Organisationen" har ikke noget med oprettelsen af A.K. Nordland at gøre. Søren Lind Jensen stiftede styrketræningsklubben 1/2 1996 og jeg lærte først "organisationens" formand, Jesper Nielsen, at kende tre år senere.

Under Redox-rapportens kapitel "Manden i midten" vises et billede fra 24/11991. Det er fra et møde med Søren Krarup som taler i Guldmedegade i Århus. På billedet vises Jesper Nielsen og Søren Lind Jensen markeret med hver især en ring (de to kendte faktisk slet ikke hinanden på daværende tidspunkt, men mødtes først i 1999). Mødet blev i øvrigt saboteret af røde ballademagere, der med truende attituder og tilråb samt spytklatter forsøgte at forhindre mødedeltagerne i at komme ind i mødelokalet. Ældre medborgere måtte hjælpes beskyttede ind til mødet af andre ikke

så frygtsomme mødedeltagere. Midt under mødet forsvandt lyset, da en autonom havde været i sikringseskabet. Politiets indsats begrænsede sig til at holde pøblen ude, så der har vel været en venstreekstremist inde i bygningen før mødets start.

Søren Lind Jensen er klubbens stifter og har været formand for klubben i alle de 15½ år, hvor den har eksisteret. Den beskrives af Redox som "*samlingssted for hårdt pumpede højreekstremister i Østjylland*". Man mærker vinklingen: "Hårdtpumpede" = fyldt med doping) og "højreekstremister" = racister/nazister/voldspesoner. Deltager en klub i stævner og turneringer i et specialforbund under DIF, skal sportsudøverne imidlertid på opfordring lade sig dopingteste, og de atleter, som har deltaget i stævner for A.K. Nordland igennem årene, har ofte måttet lade sig dopingteste inklusive Søren Lind Jensen. Ingen er nogensinde blevet fundet positive. Klubbens medlemmer spænder i øvrigt bredt inden for det politiske spektrum – lige fra SF og Socialdemokratiet til Venstre, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti, men det er sport og ikke politik, man samles om i A.K. Nordland. Politiske diskussioner er i øvrigt yderst sjældne i klubben.

"A.K. Nordland" står for "Atletklubben Nordland", og klubben er aldeles ikke opkaldt efter et SS-regiment under 2. Verdenskrig", som Redox skriver. Klubben fik navnet, fordi det lå i Nordbyen og kun et stenkast fra det dengang nybyggede Storcenter Nord. I klubben hænger en kopi af en maleri fra den nordiske mytologi af den norske maler Gerhard Munthe med overskriften Nordland. Maleriet eller snarere tegningen er brugt som forside i et tysk tidsskrift fra 1914, altså året hvor 1. Verdenskrig brød ud. Der er i øvrigt fire veje i Danmark, der hedder Nordlandsvej og ligefrem et fylke i Norge, der hedder Nordland. Flere firmaer i Danmark bærer også navnet.

Før klubbens dannelse, skriver Redox, at Søren Lind Jensen skulle have omtalt sig selv som Il Duce i et brev. Forstår Redox-folkene ikke humor? Ingen ved sine fulde fem vil sammenligne sig selv med den oppustede teatraliske italienske diktator, uden at det er en joke.

Redox skriver også i "rapporten", at "Tomas Kierstein er bestyrelsesformand i klubben". Tomas Kierstein er i dag formand for Den Danske Forening, ikke for A.K. Nordland, hvor han kun har været fast, betalende medlem i klubben i 6-7 år, og hvor han kun kommer en gang hver anden måned i klubben, eftersom han bor skiftevis i Nordjylland og på Djursland.

At A.K. Nordland skulle være et træningssted for "organisationens" medlemmer er også grebet ud af den blå luft. Det er kun nævnte Kierstein og Søren Lind Jensen selv, der er medlemmer af "organisationen". Det er kun nævnte Kierstein og Søren Lind Jensen selv, der er medlemmer af "organisationen".

En forsanger for et heavy metal band er også nævnt i Redox' omtale af A.K. Nordland. Men det er 10 år siden, at han meldte sig ud af klubben – det var i 2001. Det skete kraftigt foranlediget af Søren Lind Jensen, fordi han ikke passede ikke ind i klubbens koncept. Hans band har vist nok højreekstreme synspunkter.

På Nordlands hjemmeside er der billeder fra en klubfest i februar 2010, hvor Søren Lind Jensen sidder for bordenden. På hans højre side sidder et medlem, hvis far er sort amerikaner. Hvordan hænger tilstedeværelsen af denne mulat sammen med Redox' beskrivelse af A.K. Nordland som en racistisk klub? Redox havde mulighed for at bringe et af disse billeder i "rapporten", men det gjorde man ikke, da det naturligvis ville forstyrre det billede, som Redox ønsker at tegne af klubben.

Billedmisbrug

Et karakteristisk element i rapportens forsøg på at fremstille et indtryk, der ikke stemmer med de virkelige forhold, er rapportens omfattende brug af billeder og kombinationer af samme – billeder virker jo særligt troværdige i et ubefæstet publikums øjne – til fremstilling af de opfattelser af virkeligheden, Redox ønsker.

Der fremlægges f.eks. en omfattende billedokumentation af personer, der er samlet i forskellige situationer i forbindelse med, hvad Redox siger er solhvervsfester (dvs. Skt. Hans). Som uforvarende læser af rapporten kunne man forledes til at tro, at det nødvendigvis er medlemmer af "organisationen", der optræder på billederne. Redox "glemmer" imidlertid at informere om, at solhvervsarrangementerne er "åbne" i den forstand, at der kan inviteres udenforstående gæster med til arrangementerne. Ved flere lejligheder har der været ganske mange gæster med, så (også) denne billedokumentation er ubrugelig til at identificere medlemmer af "organisationen".

Et billede, der har gået pressen rundt, er billedet af et brændende solkors. Det er brugt af bl.a. Politiken 10/8 2011 med teksten: *"Solhverv. ORG-medlemmer samlet om et flammende solkors under solhvervsfesten i 2003"*. Oplysningen er falsk. Billedet stammer fra et foredragsarrangement, og foredragsholderen fortæller herom: *"Jeg holdt som arkæologistuderende foredrag om bronzealderen ved flere lejligheder. Det i disse dage meget omtalte billede af det brændende solkors er fra et mine foredrag om bronzealderen, hvor solkorset eller hjulkorset var almindelige symboler, som datidens danere bl.a. lod indmejsle i helleristninger. De er blevet fundet mange steder i Danmark. På nationalklenodiet Solvognen kan solkorset også nydes. Bronzealderfolkene havde solkorset som symbol, fordi de som agerbrugere var dybt afhængige af solens varme. Uden varme, ingen afgrøder. Man mente, at solen blev trukket hen over himlen af en vogn med heste. Det er højest sandsynligt, at bronzealderfolkene i Danmark har ladet deres symbol (solkorset/hjulkorset) afbrænde som tegn på deres tilbedelse af solen og dens varme. Af den grund afsluttedes foredraget om bronzealderen med en afbrænding af solkorset."*

Et yderligere eksempel på falsk billedokumentation findes i rapportens afsnit om Nysir og Barndommen. Der står under et billede: *"Unge højreekstremister fra Barndommen på vej til at angribe det venstreorienterede tilholdssted Huset i det centrale Århus. Vinteren 2008-09"*. Billeder er taget foran Hovedbiblioteket i Mølleparken, hvor man ser to unge mænd, der haster af sted. Dette er *ingen*, absolut ingen skygge af bevis for påstanden i billedteksten.

Et tredje billede forestiller en fest i 2008, hvor nogle unge berusede mænd heiler, hvilket naturligvis er uacceptabelt, men måske et resultat af, at de ikke har fået en ordentlig historieundervisning i folkeskolen. At en af de berusede heilende unge mænd angiveligt skulle være medlem af "organisationen" – hvilket han muligt slet ikke er - gør ikke "organisationen" til et hel- eller halvnazistisk foretagende? Fordi et socialdemokratisk medlem har et alkoholproblem, er det jo ikke ensbetydende med, at alle socialdemokrater er alkoholikere. Og fordi en fremtrædende Venstremænd har begået en voldtægt, er alle venstremænd jo ikke voldtægtsmænd, og fordi naive venstreorienterede unge, der stemmer på SF, render rundt med masse-morderen Che Guevara på deres t-shirts, betyder det jo ikke nødvendigvis, at SF støtter mord på politiske modstandere.

Et særligt groft eksempel på billedmisbrug er en billedserie som er brugt af både Politiken og Århus Stiftstidende og en række øvrige medier. Serien angives at forestille "organisationens" formand Jesper Nielsen afbrænde en farvet dukke.

Serien er på tre billeder, hvor Jesper Nielsen får overrakt en farvet dukke i emballage på det første billede. På billede nummer to ses dukken liggende på jorden, og på det tredje billede er der ild i noget, der minder om selvsamme dukke. Billedserien indikerer et ubrudt forløb, hvor der afbrændes en sort dukke.

Men virkeligheden er en helt anden – nemlig en deltagers ”practical joke” i form af en gæt-en-gave leg, hvor der præsenteres en række forskellige indpakkede gaver, som man skal gætte indholdet af. Man må forstå, at der er tale om et festligt lag, hvor der selvsagt drikkes øl i rigelige mængder, og som et led i en af flere drikke-lege var der taget initiativ til denne ”gæt gaven – eller bund en bajer” leg. Den pågældende dukke indgik i en række af gætte-gaver under temaet dukker.

Initiativtageren havde til lejligheden indkøbt en række forskellige dukker – en kludedukke, en Barbie-dukke, en Ken-dukke, en mørk dukke, en tisse-dukke og sågar en oppustelig lolita-dukke. Fotografen tog mange billeder af hele dette gave-gætteri, af selve gaverne og af de tilhørende væddemål og øldrikkeriet.

Arrangementet, der i øvrigt omfattede et større antal inviterede personer, foregik langt ude på landet i en privat skov, og det er kutyme, at alt affald i form af tallerkener, krus, griseskrog, madrester m.v., samles sammen og brændes efterfølgende, da der ikke er renovation i området. Da ingen af de fremmødte var interesseret i hverken lolita-dukke eller andre dukker, så røg de samme vej som det øvrige affald fra festen.

Det er i øvrigt ret let at se, at pressebilledet af dukken er beskåret af Redox og/eller Politiken formidlede version, så at man angiveligt kun ser den brændende dukke. Hvor er resten af billedet med det øvrige affald?

Fotografen bekræfter, at han tog billeder af hele festen. Og han spørger nu: Hvor er billederne af lolita-dukken? Hvor er billederne af kludedukken? Hvor er billederne af Barbie? Hvor er billederne af alt affaldet? Ja, hvor er alle billederne?

De er stjålet fra hans private hjem - øjensynligt af Redox eller nogen, Redox har forbindelse til. Men de dukker altså nu op i udvalgt og i tilskåret form med fokus på det, som kan understøtte det konstruerede forløb. Redox var som bekendt *ikke* med til festen.

Tyveriet af billederne er meldt til Østjyllands Politi, der efterforsker sagen.

Eksemplet er et uhørt groft og ondsindet eksempel på manipulation ved hjælp af billeder.

Samlende konklusioner

Som det vil fremgå, bliver der ikke ret meget tilbage af Politikens historier om ”organisationen”, når man har skrælet det manipulative indhold af.

Redox-materialet er gennemgribende usolidt, men demonstrerer stor færdighed i ud fra egne tolkninger, gæt og fantasier, behændig sammensætning af originale oplysninger med falske, velvalgte udeladelser samt attraktiv præsentation at formidle det indtryk, Redox ønsker, hos et ubefæstet publikum. Det forekommer i øvrigt forfatterne af nærværende åbenlyst, at der er benyttet ulovlige metoder til fremskaffelsen af i al fald en del af det anvendte grundmateriale. Hvordan det imidlertid i så henseende forholder sig, må afgøres af politiet, som også må afklare, i hvilken udstrækning Politiken selv har deltaget mere direkte i ulovlighederne.

Politiken ser det ud til at have søgt en kommerciel udnyttelse af den sensationshistorie, der efter de ulykkelige begivenheder på Utøya lå inden for rækkevidde. Man har antagelig også gerne villet bidrage til at lægge låg på den frie debat(”tone”), som er opstået i de senere år med relation til nationalt stof og indvandringsforhold. Tyngden af disse bevæggrunde har tilsyneladende overskygget hensynet til det, bladet måtte indse ville være de menneskelige ofre for kampagnen, hensynet til respekten for privatlivets fred, samt hensynet til respekten for gældende lovgivning og for sandheden. De to blade har endvidere ved at anvende Redox-

materialet tilført dette en autoritet i læsernes øjne og dermed lånt Redox en legitimation, foretagendet er meget langt fra at fortjene. Redox-materialet er således af de to blade løftet op til en grad af kvalitet, det efter sit indhold ikke har, hvilket har virket som en positiv markedsføring af Redox' hjemmeside, der rummer yderligere vildledende stof.

Som det vil fremgå ovenfor, er råmaterialet fra Redox groft manipuleret. Man behøver ikke have ret megen erfaring i presseforhold for at se dette. Politiken kan i så henseende ikke påberåbe sig den uvidenhed om rette forhold, som følger af, at det var umuligt at opnå et interview med Jesper Nielsen. Dennes manglende vilje til at medvirke skyldtes jo, at Politiken ikke ville opfylde en hans helt rimelige betingelse for at udtale sig, nemlig at han fik en kopi af det, han udtalte sig om, til kontrol og senere dokumentation.

Politikens henvisning til sine usikre formodninger om, at Redox er seriøs og har skaffet materialet på lovlige vis, tæller ikke i et retssamfund. Hvordan kan Politikens redaktion være uvidende om det problematiske i Redox-materialet, når problemerne ved dette er kendt på langt de fleste øvrige redaktioner? Hvordan kan man negligere, at "organisationen" i en pressemeddelelse dagen før kampagnens start oplyser at have været udsat for et hackerangreb? Politiken kan ikke bare ved en udenforstående, usikkert identificeret informationsleverandørs henvisning til en ligeledes uidentificeret "intern kilde" i "organisationen" frigøre sig for ansvaret for anvendelsen af det, der tydeligvis er internt foreningsmateriale.

Hvordan kan Politiken i øvrigt retfærdiggøre sin brug af åbenlyst ulovlige registreringer i en kampagne, hvis hovedpointe bl.a. er det forkastelige i at registrere borgerne ulovligt?

Tilbage står Politikens henvisning til behovet for at få "hemmelige" politiske diskussionsklubber frem i lyset. Når Politiken imidlertid vil forhindre folk i at diskutere politik i private, lukkede fora, viser det nærmest, at Politiken ikke har forstået, hvorledes et demokratisk retssamfund fungerer, og at Politiken føler sig hævet over de for alle andre gældende regler om privatlivets fred. Skal man anmelde det på Politikens redaktion, hvis man i en lukket kreds diskuterer, hvordan man kan skaffe sig politisk indflydelse?

Ved at administrere den informationsopgave, der er mediernes, som sket, har Politiken krænket de mest fundamentale principper for, hvorledes et frit, demokratisk retssamfund skal virke, og bidraget til opbygning af et paranoidt, demokratifjendtligt miljø, hvor selve det at være stue med nogen "forkerte" eller muligvis blot via manipulation sværte mennesker er inkriminerende.

I relation til Politiken er den overordnede konklusion således, at bladet på en dybt forkastelig måde har slået plat på begivenhederne i Norge gennem bevidst udnyttelse af tydeligvis på ulovlig vis fremskaffet og groft manipuleret materiale. Man har herved sat sig selv over loven, ligesom man har negligeret de presseetiske grundprincipper.

Århus Stiftstidende er ukritisk fulgt med Politiken, tilsyneladende i en ubegrundet tillid til, at dennes kilder holdt vand. Hvorledes det indirekte budskab, der udlæses af offentligheden af Politikens artikler, ser ud, fremgår i al sin klarhed af den måde, på hvilken dette organ videreekkoer stoffet. Der er tale nærmest om et orgie i tilsvining, herunder endog med billedcollager sammensat af et i forvejen manipuleret billedstof.

Det juridiske efterspil

Der tilbagestår et juridisk efterspil:

Politiken og/eller Redox har formentlig som grundlag for de konstruktioner, rapporten bygger på, ved ulovlige metoder (hacking, brud på brevhemmeligheden, indbrud og muligt andet?) skaffet sig indblik i en forenings og privatpersoners indre/personlige forhold. Dette kolliderer med straffeloven, og der er foretaget politianmeldelse. Se om denne nedenfor bilag 3.

Politiken og/eller Redox har krænket privatlivets fred såvel i relation til en række enkeltpersoner som i forhold til "organisationen". Dette kolliderer med straffeloven, og der er foretaget politianmeldelse. Se om denne nedenfor bilag 3.

Politiken og/eller Redox gennemfører personregistreringer i strid med persondataloven. Forholdet er nu af Datatilsynet anmeldt til politiet. Forholdet er nu af Datatilsynet anmeldt til politiet, og direktør i Datatilsynet Janni Christoffersen udtaler: "Sagen ligner ikke noget, vi har set før. Når der er tale om oplysninger om politisk tilhørsforhold, som ikke er offentligt kendt, så er rammerne efter persondataloven ganske snævre." (DR nyheder 15/8).

Redox, Politiken, Århus Stiftstidende og visse andre medier har med manipulative metoder defameret "organisationen" og privatpersoner på en måde, som kolliderer med straffelovens injurieregler.

Redox, Politiken, Århus Stiftstidende og visse andre medier har handlet økonomisk skadevoldende over for de berørte og hæfter erstatningsretligt for det derved forvoldte tab. Personerne bag Redox såvel om redaktørerne i de respektive bladhus vil i denne forbindelse hæfte personligt og solidarisk med organisationen Redox, idet organisations- og selskabspersoner ikke kan gemme sig bag organisationen/selskabet, når der er tale om klare lovovertrædelser (såkaldt "ansvarsgennembrud").

Redox, Politiken, Århus Stiftstidende og visse andre medier har i strid med ophavsretsloven brugt fotografier under ophavsmandens tilladelse. Det er en privatperson, der har ophavsretten til alle de udendørs festbilleder, der er taget i ved den lejlighed, "dukkeafbrændingsbillederne" stammer fra. Billederne er fjernet ved et indbrud hos ham, hvilket er politianmeldt.

Politiken og Århus Stiftstidende og visse andre medier har overtrådt de presseetiske regler.

Forholdene er så alvorlige, at juridiske eksperter vurderer, at de retlige følger vil kunne lukke Redox' muligheder for fortsat at virke og påføre Politiken og visse andre redaktioner et meget stort erstatningsansvar. Hvilke konsekvenser, vi vil drage – herunder for at undgå selv at blive beskyldt for at undertrykke ytringsfriheden – vil vi overveje i den kommende tid.

De der sagsøges, vil blive stillet over for vidneudsagn fra de personer, der har været i begivenhederne og som kan belyses disses virkelige karakter.

Bilag 1 "Organisationens" vedtægter og program

Vedtægter

§ 1

Organisationens stiftende generalforsamling fandt sted den 3. oktober 1987.

§ 2

Organisationens politiske målsætninger, ideologi og nationale principper samt struktur, opbygning og medlemskriterier præsenteres i henholdsvis programmet og vedtægterne.

§ 3

Organisationen består af udvalgte medlemmer, der alle er optaget i fællesskabet ud fra deres ønske om vedblivende at arbejde for Organisationens mål. Ved optagelse forpligter medlemmet sig til loyalt at efterleve Organisationens program og vedtægter i ord og handling. Medlemskab kan ikke søges, kun tildeles.

§ 4

Optagelse i Organisationen sker efter anbefaling af et medlem. Det potentielle medlem indvies i holdningsfællesskabets historie, vedtægter og program af to medlemmer. Er det potentielle medlem enig i indholdet samt i fællesskabets program og vedtægter, og vurderer de to rekrutterende medlemmer, at det potentielle medlems moralske habitus er i orden, kan han eller hun optages i fællesskabet ved sin underskrift på Organisationens optagelsesdokument.

§ 5

Da Organisationen er et lukket selskab og derfor ikke ønsker at udenforstående skal få kendskab til fællesskabets eksistens, forpligter medlemmerne sig til tavshed over for tredjemand om alt, hvad der vedrører fællesskabet. Papirer og dokumenter fra Organisationen opbevares naturligvis så sikkert, som det kan lade sig gøre.

§ 6

Fællesskabet ledes og tegnes af en Organisationsleder, som udpeges af bestyrelsen hvert år på et møde i januar eller februar måned. Valget af Organisationslederen sker ved simpelt flertal blandt de fremmødte i bestyrelsen.

§ 7

Organisationens øverste organ er bestyrelsen, som foruden Organisationslederen består af en viceleder, en kasserer, en sekretær og et menigt medlem. Bestyrelsen, som leder Organisationen på det strategiske og administrative niveau, holder møde, når den finder det fornødent. Bestyrelsen er selvsupplerende og kan foruden de fem faste medlemmer, hvis situationen tilsiger det, for en periode udvides med flere medlemmer.

Kun bestyrelsen fører medlemslisten, hvor medlemmerne opføres under initialer. Bestyrelsen foretager også eksklusioner, når et medlem i alvorlig grad har forbrudt sig mod fællesskabets program og/eller vedtægter eller på anden vis gjort sig uværdig til fortsat medlemskab af Organisationen. En effektueret eksklusion er irreversibel og kan ikke ankes.

Bestyrelsen tegner fællesskabet økonomisk og foretager alle økonomiske dispositioner suverænt. Regnskabsaflæggelse og budget for det kommende år skal dog fremlægges og godkendes på en generalforsamling.

§ 8

Organisationslederen kan afsættes på et møde i lederkorpset med et simpelt flertal, hvorefter afsættelsen skal konfirmeres på en ekstraordinær generalforsamling med simpelt flertal senest seks uger efter pågældende lederkorpsmøde.

En motiveret skriftlig mistillidserklæring til Organisationslederen, og dermed bestyrelsen, kan fremsættes og understøttes af ethvert medlem efter et års medlemskab. En motiveret skriftlig mistillidserklæring skal dog have minimum 10 medlemmers underskrift for at have gyldighed. Senest seks uger efter modtagelsen af mistillidserklæringen skal Organisationslederen og bestyrelsen have prøvet deres mandat på en generalforsamling. Mistillidserklæringen skal opnå simpelt flertal blandt de på generalforsamlingen fremmødte for at have virkning.

§ 9

En ny Organisationsleder skal vælges med minimum halvdelen af de fremmødte medlemmer på en generalforsamling, hvorfor flere afstemninger kan blive nødvendige.

§ 10

På det taktiske og operationelle plan styres Organisationen af et lederkorps, hvori foruden bestyrelsen fællesskabets projektledere og andre af bestyrelsen udpegede medlemmer indgår. Medlemmerne af lederkorpset udpeges suverænt af bestyrelsen. Organisationslederen er født formand for lederkorpset.

Eftersom lederkorpset udgør det taktiske og operationelle niveau i Organisationen, er dets kerneopgave at guide og styre de enkelte projekter i den rigtige retning.

Dato for lederkorpsmødernes afholdelse samt deres indhold aftales på møderne og/eller imellem møderne, såfremt det skønnes hensigtsmæssigt, eller hvis begivenheder tilsiger det. Der afholdes dog minimum to årlige lederkorpsmøder. Ethvert medlem af lederkorpset kan indkalde til lederkorpsmøde, hvis han/hun finder det påkrævet. Indkaldelse, planlægning og afholdelse af mødet påhviler da udelukkende det indkaldende medlem.

§ 11

På lederkorpsmøderne nedsættes projektgrupper inden for forskellige ressortområder. Projektgrupperne kan være såvel stående som ad hoc. Aktiviteterne i disse grupper kan foruden af helt specifik art være f.eks.: Geografisk medlemskontakt, rekruttering, mødeafholdelse, sikkerhed, politiske kontakter, agitation og propaganda.

Ansvarsfordeling, kompetenceafgrænsning og uddelegering af opgaver finder sted på lederkorpsmøderne.

Projektlederne har hver især ansvar for deres ressortområder. Projektlederne, der udpeges af lederkorpset, styrer hver deres gruppe. Projektlederne finder selv eller tildeles de medlemmer, som kan gøre nytte i de projektgrupper, der nedsættes til løsning af specifikke opgaver.

Projektlederne aflægger på lederkorpsmøderne beretning om deres respektive gruppes status og de løbende aktiviteter inden for deres respektive ressort.

Projektgrupperne kan være selvsupplerende. De kan opløses, hvis/når de opstillede mål nås.

§12

Organisationen tilstræber at afholde minimum to årlige informationsmøder, hvor alle medlemmer opfordres til at deltage. Antallet af organisationsmøder varierer og afgøres alene af bestyrelsen ud fra en samlet vurdering.

§ 13

Den årlige ordinære generalforsamling tilstræbes afholdt primo oktober hvert år.

Generalforsamlingen skal indeholde følgende punkter:

- Organisationslederens beretning
- Regnskabsaflæggelse, budget og kontingentfastsættelse ved kassereren
- Status over årets gennemførte og afsluttede samt igangværende projekter
- Gennemgang af kommende tiltag
- Debat / ordet frit
- Aktuelle indslag
- Indkomne forslag - Eventuelt
- Fædrelandssangen

§14

Indkomne skriftlige forslag til program/vedtægtsændringer skal have minimum fem medlemmers underskift og finde 2/3 flertal på generalforsamlingen for at have virkning. Ændringsforslag skal skriftligt være bestyrelsen i hænde senest fire uger før generalforsamlingens afholdelse.

En enig bestyrelse samt 3/4 af lederkorpsets medlemmer kan dog på et møde inden generalforsamlingens afholdelse afvise et forslag til program-/vedtægtsændring, således at det ikke fremlægges på generalforsamlingen.

Tilfredsstilles forslagsstillerne ikke med dette har de jfr. §8 mulighed for at stille en motiveret skriftlig mistillidserklæring.

Revideret program og vedtægter
vedtaget den 15. november 2008

Program

Organisationens formål og program

Organisationen er en forening af udvalgte medlemmer, der kan optages efter anbefaling, og som erklærer sig enig i Organisationens formål og program.

Organisationens overordnede formål er at forhindre, at Danmark omdannes fra en homogen nationalstat til et multikulturelt samfund.

Organisationen er tværpolitisk og stiller ikke krav til medlemmernes politiske tilknytningsforhold.

Organisationens ideologiske og holdningsmæssige grundlag er følgende programpunkter:

- Danmark er og skal altid være hjemsted for det danske folk
- Dansk kultur og levevis skal altid være dominerende i Danmark
- En homogen befolkningssammensætning er en forudsætning for fortsat sikring af velfærdsstaten
- Den seneste generations indvandring skal stoppes, og repatriering af uintegrerbare indvandrere skal igangsættes
- Grænserne skal sikres, så Danmark værnes mod befolkningstrykket fra Den tredje Verden
- Bevidstheden om dansk og nordisk kultur skal fremmes i hele befolkningen
- Dansk kultur og historie skal prioriteres højt inden for undervisningssektoren
- Danmark skal indgå i et europæisk samarbejde mellem frie, selvstændige nationalstater
- Forsørger- og velfærdsstaten skal slankes
- Den enkelte borger må i større udstrækning tage ansvar for sit eget liv og velfærd
- Danmark bør have en aktiv befolkningspolitik, så vi opretholder en stabil befolkningsudvikling
- Ytrings- og forsamlingsfriheden er bærende elementer for samfundet

Organisationens virke vil til enhver tid foregå inden for Grundlovens rammer.

Med ovenstående punkter arbejder vi for Danmarks frihed og danskernes overlevelse i en verden præget af religiøs fanatisme og politisk/religiøs totalitarisme.

Kamp, Vilje, Loyalitet, Fællesskab!

Revideret program og vedtægter
vedtaget den 15. november 2008

Bilag 2 Den Danske Forenings redegørelse om Redox-rapporten

Der er fra det såkaldte "Redox" er fremkommet en rapport, hvori Den Danske Forening er omtalt.

Informationsmiljøet omkring Redox

For at forstå rapporten er det nødvendig at kende det tankeunivers og -miljø, den er blevet til i.

Den Danske Forening har i sin levetid været interessant for flere private efterforskere. Det drejede sig oprindeligt om det såkaldte Demos, som var et venstrerevolutionært "dokumentationscenter". Herfra stammede et stort materiale (et par ringbind), som blev forsøgt indlagt i en injuriersag om påståede naziforbindelser, der blev afgjort til foreningens fordel i Østre Landsret Østre 6. juni 2000 (B-0749-97). Materialets værdi blev i sin helhed underkendt af Højesteret undervejs. Videre drejede det sig om den såkaldte kulturhistoriker Frede Farmand, hvis placering og egentlige formål er usikker - se dom af 2/8 1999 fra Vestre Landsret <http://www.dendanskeforening.dk/side53-cid-53-aid-60-mid-1-params-1.html> med proceduren i sagen, som findes på <http://www.dendanskeforening.dk/side9.html>. Det viste sig således, at han endog havde kontrakt med nynazisterne og selv for betaling havde produceret en nazipropagandavideo, som han i medierne advarede imod. Der er også andre såkaldte dokumentationscentraler og enkeltpersoner af forskellig art, som har interesseret sig for foreningen.

Det, der overordnet præger flere af disse, er en *meget* påtrængende interesse i at bevise noget, der tjener det enkelte foretagendes særlige formål. Denne interesse overskygger gang på gang den rolige eftertanke og objektive vurdering og får også ophavsmændene til de frembragte "dokumentarier" til at vinkle – ofte også klippe – stoffet, således at det tjener dette formål. Tolkning og dokumentation blandes derved sammen, så at det kan være ganske stort arbejde at hitte rede i, hvad der er hvad. Formentlig lever man sig i disse miljøer så meget ind i sin egen verden og taler om den, at man til sidst selv tror på dens autenticitet.

Jævnlig møder man i øvrigt også i disse miljøer de samme træk, som fremhæves som kendetegn ved beskrivelsen af psykopati: God, ja, ofte fremragende fremstillingsevne og høj intelligens, stor færdighed i at manipulere og vilje til i den sammenhæng at overskride grænser, som andre ville respektere, manglende realitetssans og manglede evne til at have dårlig samvittighed over for ofrene, hensynsløshed, stor færdighed i at bagatellisere og bortforklare, når det går galt, manglende respekt for, sociale normer, love og regler i det hele taget og evne til at lyve overbevisende, trang til spænding, mystik og intriger samt evnen til at skabe en paranoid kultur.

Materiale fra disse kilder *kan* derfor meget vel være autentisk, men det lader sig overhovedet kun anvende med en *betydelig* skønsomhed og i øvrigt også blik for, at det meget vel kan være tilvejebragt på ulovlig vis.

Den Danske Forening og politiet

Det er tilsyneladende kommet som en overraskelse for pressen, at Den Danske Forening gennem næsten hele sin levetid har haft en så tæt kontakt med politiet, at

dette så at sige har siddet med ved bordet. Desuagtet er forholdet velkendt for enhver, der har været blot nogenlunde tæt på foreningen.

Arrangementet, hvis nærmere indretning foreningen ikke ønsker at oplyse noget om, var begrundet i flere forhold.

For det første var foreningen i årevis udsat for sådanne overgreb - herunder af voldelig art - for at få stoppet foreningsvirksomheden, at politiet nødvendigvis *måtte* inddrages og have de bedst mulige arbejdsvilkår. Til belysning heraf kan henvises til bogen *Svig*, der ligger på foreningens hjemmeside under <http://www.dendanskeforening.dk/side20.html> samt til bogen *Opgøret med indvandringspolitikken* (se sammesteds), begge skrevet af foreningens tidligere formand Ole Hasselbalch.

For det andet tiltrak den omstændighed, at rette forhold omkring foreningen stort set blev fuldstændig fortiet af pressen, der tværtimod fremstillede foreningen som ekstremistisk, en række personer og problemer, som intet havde med foreningens virksomhed at gøre, men måske var af politimæssig interesse. Det var derfor både praktisk og nødvendigt, at der blev foretaget en politimæssig sortering af det, foreningen kom i berøring med.

For det tredje var sigtet, at foreningen ved at tone rent flag mht. sit forhold til politiet ville afskrække kræfter, der ikke kunne finde ud af, hvorledes foreningen ønskede at virke, og hvad den stod for, fra at nærme sig og være til besvær.

For det fjerde ville det være meningsløst, at PET skulle bruge skatteborgerpenge på at holde øje med foreningen, når den selv gerne ville holdes øje med.

Arrangementet har været en absolut succes. Det omtales i *PET kommissionens beretning bind 11, PET's overvågning af den yderste højrefløj 1945-1989*, s. 154 ff, hvorfra der også kan citeres: *"PET bemærkede, at DDF ikke kunne betragtes som en højreekstremistisk bevægelse, selvom den blev omtalt som racistisk og nazistisk i pressen"* (s. 162). Foreningens program, som blev konkretiseret i detaljer i 1993, er da også massivt sammenfaldende med de udlændingepolitiske programmer, de store politiske partier har præsenteret fra 2001 og frem (se <http://dendanskeforening.dk/side5.html>).

Indholdet af Redox-redegørelsen

Redegørelsen *"ORG - logen bag det ekstreme højre"*, som Redox har lagt på nettet 12/8 11, illustrerer ovennævnte. Materialet savner fundering. Bruger et medie f.eks. rapportens oplysninger om, hvem der er medlem af dit eller dat i en for den pågældende diskvalificerende sammenhæng, åbner mediet en ladeport for injuriersøgsmål og sager om privatlivskrænkelser, som ikke kan vindes allerede af den grund, at Redox' påstande ikke er nogen dokumentation.

I det følgende gennemgås dele af rapporten med relation til Den Danske Forening. Citater fra redegørelsen er sat med kursiv.

"ORG har en bred berøringsflade på den danske højrefløj og har desuden flere gange selv stået bag oprettelsen af foreninger, netværk og grupper.

Historisk og aktuelt har udgangspunktet været Den Danske Forening og dennes ungdomsgrupper. Toneangivende medlemmer af ORG har været med i Den Danske Forening i mere end 20 år, og laver i dag store dele af foreningens arbejde.

Igennem Den Danske Forening skaber ORG et bindeled mellem Dansk Folkeparti, White Pride og Trykkefrihedsselskabet. Samtidig er Dansk Front, Århus Mod Moskeen og Vederfølner skabt som en slags frontorganisationer.”

Kommentar: Der er intet underligt i, at personer med helt eller delvis sammenfaldende interesser mødes i forskellige sammenhænge i forskellige foreninger, kredse osv. Læg i øvrigt mærke til, hvordan Den Danske Forening påstås at have ”ungdomsgrupper”. Hvad for grupper? Dem ved foreningen ikke noget om, så det ville da være rart at vide, at der er sådan noget.

”Årsagen til det store personsammenfald skal findes i den foreningsstruktur, som Ole Hasselbalch opbyggede i 1990’erne.

Det kan således være svært at kende forskel på Den Danske Forening og ORG, når man læser Ole Hasselbalchs egne optegnelser for hvordan foreningen opstod og udviklede sig under hans ledelse. Han beskriver i bogen »Opgøret med Indvandringspolitikken - en personlig beretning« hvordan et hierakisk netværk bestående af personer, som ikke offentligt måtte sættes i forbindelse med foreningen, blev opbygget igennem uformelle dagligestuemøder, og udviklede sig til lokalgrupper, som foretog »systematisk vidensindsamling« af relevans for foreningen.

...

Det frivillige foreningsarbejde lod dog meget tilbage at ønske. Derfor opstod der hurtigt behov for et mere veltilrettelagt arbejde: ...”

Kommentar: Ja, når nogle få mennesker uden økonomiske midler skal løse den opgave, pressen lod ligge dengang, måtte de jo finde på noget. Så hvad var mere naturligt end at tilskynde foreningens lokale medlemmer til selv at smøge ærmerne op og hjælpe til? Der foreligger i øvrigt en pjece ”Hjælp til selvhjælp” udarbejdet netop til støtte for et sådant lokalt arbejde. Men den har Redox altså ikke fået øje på.

”Den utraditionelle foreningsstruktur og det omfattende informationsarbejde skyldes, at foreningens aktivister dengang og i dag har den opfattelse, at en tredje verdenskrig er i gang med at blive udkæmpet; Danmark er besat af en fremmed magt (læs: muslimerne) og selve nationens overlevelse er på spil.”

Kommentar: Sådan kan man også præsentere foreningens advarsel om, at det ville ende med borgerkrig, såfremt den indvandringspolitik fortsattes, Folketinget slog ind på i begyndelsen af 1990-erne. Nu brænder London, og hvad sker der, når brandbilerne skal rykke ud i ghettoerne herhjemme?

Så kommer der et billede med teksten:

”Stående yderst til venstre White Pride-medlemmet Lars Rasmussen. Til højre for ham DNSB’eren Poul Hansen. Den Danske Forenings grundlovmøde på Borum Eshøj i Østjylland 5. juni 2006.”

Kommentar: Hvor skal vi vide fra, hvem der er ”White-Pride” mv.? Og hvordan fremkommer der en belastende forbindelse mellem en forening og deltagerne i et af foreningens offentlige møder?

”Op igennem 1990’erne afvikler foreningen en række møder i Århus, som bliver mødt med mod-demonstrationer. Dette medvirker til, at Jakob Engelbrekt Andersen og hans

slæng fra hooligangruppen White Pride, får plads som fast vagtværn når de ellers typisk ældre og mere intellektuelle foreningsfolk mødes for at diskutere verdenssituationen. I samme periode var en række ORG-folk medlemmer af organisationen Dansk Forum, der de facto fungerede som Den Danske Forenings ungdomsgruppe i anden halvdel af halvfemserne. Det gælder blandt andre Niels Bach Jensen, Gert Rask, Morten Quist Christensen, Søren Lind Jensen, Mikael Møller Grubert og Poul Wendelboe.”

Kommentar: Moddemonstrationerne foranstaltedes af en snæver kreds af venstrefløjsaktivister. Deres fremgangsmåde er beskrevet flere steder i Den Danske Forenings materiale. På en del møder omdeltes der endog et særligt informationsark herom til tilstedeværende journalister. Foreningen har ikke noget vagtværn. ”Vagten” i Århus i 1990-erne bestod af en pensioneret politimand, Herbert, som stod i direkte kontakt med de politifolk, der sørgede for sikkerheden omkring møderne.

”At halvdelen af Den Danske Forenings styrelse er medlemmer af ORG er ingen tilfældighed. Den Danske Forening er en døende forening, som havde sin storhedstid i 1990’erne og efter dannelsen af Dansk Folkeparti, har været en skygge af sig selv. Det efterlader et tomrum, som gør at ORG med en koordineret indsats kan overtage foreningen, da de både har en plan, erfaringerne, medlemmer som har været med i mange år og i forvejen laver store dele af foreningens arbejde.”

Kommentar: Ting har deres tid. Foreningens dagsorden er ført ind på den folketingspolitiske scene, og foreningens nuværende opgave er blot at sikre, at politikerne ikke falder tilbage, og at få det sidste – repatrieringsproblematikken – med på dagsordenen. De påståede ORG-medlemmer i Den Danske Forening har aldrig gjort det fjerneste forsøg på at overtage noget som helst. Kunne de ikke have gjort det allerede, hvis Redox-påstanden om, at de har flertal i styrelsen, var sand?

”ORG er desuden faste gæster ved det årlige grundlovsmøde, som Den Danske Forening arrangerer i Århus ved Borum Eshøj. De menige medlemmer af Den Danske Forening kender tilsyneladende ikke til logens eksistens.”

Kommentar: Er der noget forkert i at have faste gæster ved et grundlovsmøde? Hvorfor skulle menige medlemmer bekymre sig om andre medlemmers foreningstilhør – i Redox’ terminologi logetilhør - når der ikke er noget at udsætte på deres opførsel?

”Der er ikke udsigt til at ORG vil dæmpe sit engagement i Den Danske Forening foreløbig. Snarere tværtimod:

...

Ifølge ORG’s leder Jesper Nielsen rækker hans og Søren Lind Jensens engagement i foreningen dog længere end bare støtte til foreningen. For ORG-medlemmerne er Den Danske Forening en brik i en større plan om at danne et nyt højreekstremistisk parti, som kan konkurrere med Dansk Folkeparti.”

Kommentar: Det er spekulation udsprunget af Redox’ egne fantasier. Foreningen er ikke og bliver aldrig et politisk parti, så vidt som at den rummer medlemmer fra næsten alle politiske partier, som ville blive rygende uenige om alt andet end det, der følger af foreningens formålsbestemmelse.

"På styrelsesmødet lørdag den 13. september 2008 valgte JN (Jesper Nielsen, red.) og Nestor (Søren Lind Jensen, red.) officielt at indtræde i styrelsen for Den Danske Forening! Tilbuddet havde for JN's vedkommende stået åbent i mange år, og emnet har løbende været oppe at vende på styrelsesmøderne, men vi har vurderet, at tiden nu er moden, idet planlægningen af et kommende nationalt parti snart går ind i en ny fase. I den forbindelse kommer Den Danske Forening til at spille en central rolle.

Således skriver Jesper Nielsen den 18. september 2008 i en orientering på ORG-INT. På samme styrelsesmøde lykkedes det også Jesper Nielsen og Søren Lind Jensen at få Ole Hasselbalch med i styrelsen:

JN og Nestor stillede det krav, at OH genindtræder i styrelsen, så her efter weekendens møde er Den Danske Forenings styrelse styrket med tre medlemmer. Jeg vil på det næste ORG-møde komme ind på den strategiske nødvendighed af styrkelsen af Den Danske Forenings styrelse på nuværende tidspunkt."

Kommentar: Nu er der jo bare det, at Ole Hasselbalch ikke er styrelsesmedlem, men blot juridisk konsulent. Det kunne Redox erfare ved at studere foreningens hjemmeside.

"Et godt eksempel på ORG's arbejde indenfor Den Danske Forening er et offentligt debatmøde med Jyllands-Posten-bloggeren Morten Uhrskov Jensen, der er redaktør på det nationalkonservative tidsskrift NOMOS, som foreningen arrangerede på Århus Bibliotek den 15. juni 2010.

Afviklingen af arrangementet blev planlagt og koordineret ned til mindste detalje på ORG's generalforsamling og ORG-INT på internettet ligesom det var ORG-medlemmer, som stod for alt det praktiske arbejde i forbindelse med mødet.

Idéen til mødet opstod oprindeligt på et bestyrelsesmøde i Den Danske Forening i januar 2009, men det er på ORG's generalforsamling den 26. marts 2010, at detaljerne falder på plads. Det skete under punkt nummer to på dagsordenen, som lyder »Den Danske Forening: Film, møde og struktur v. MA (Mads Andergren Andersen, red.) RM (Rasmus Medoc Benée Hansen, red.) og JN (Jesper Nielsen, red.)« - det første punkt efter en velkomsttale af Jesper Nielsen.

Op til Den Danske Forening-mødet annoncerer Jesper Nielsen på ORG-INT, at »det er afgørende, at mødet bliver en succes, så alle medlemmer skal gøre, hvad der er muligt for at mobilisere deltagere« samt »brug kræfterne på at få mobiliseret hele netværket«. Internt i ORG bliver opfordringen taget op, for som afdelingsleder Mikael Møller Grubert skriver på ORG-INT: »Samtidigt er mødet jo en oplagt mulighed for de folk, som har efterlyst noget aktivisme.«

Jesper Nielsen er torvholder på mødet både i Den Danske Forening- og ORG-regi.

Rasmus Medoc Benée Hansen fra ORG agitationssktion laver plakater, løbeseddel og bannerreklame for arrangementet mens Mikael Møller Grubert har ansvaret for distribution af materialet. Lars Rask Eriksson og folk fra Vederfølner står for ophængning og uddeling af materialet på skoler og uddannelsesinstitutioner. Mads Andergren Andersen står for den praktiske afvikling på selve dagen, mens Michel Hother Sørensen har ansvar for sikkerheden. Peter Ulrik Jensen sørger for transporten af Morten Uhrskov Jensen fra Sjælland.

Samtidig forsikrer Jesper Nielsen, den 27. maj, at der er styr på sikkerheden i forbindelse med mødet:

MHS (Michel Hother Sørensen, red.) er officielt udnævnt som ansvarlig for sikkerheden ved det kommende stormøde! Der er lagt en detaljeret plan for

sikkerheden ved mødet, og herunder vil NIBA (Jens Nicky Bang, red.) spille en central rolle sammen med en kollega fra sikkerhedsbranchen.

To uger før debatmødets afvikling sender Jesper Nielsen en fællesmail til ORG's medlemmer med følgende besked: »Invitation til offentligt møde med Morten Uhrskov Jensen i Århus! Gratis entré! Alle er velkomne! Send venligst denne mail videre...« I dagene op til blev der desuden sendt sms'er ud, for at mobilisere »hele netværket«.

Den Danske Forenings formand og ORG-medlem Tomas Kierstein har på forhånd fået en positiv tilkendegivelse fra David Gress, der er medgrundlægger af Trykkefrihedsselskabet og tidligere næstformand i den liberale tænketank CEPOS. Peter Ulrik Jensen organiserer, at mødet videofilmes af en »god ven« - Kim Bang Andersen fra den nynazistiske gruppe Danmarks Nationale Front.

Resultatet af anstrengelserne er et fremmøde på cirka 50 mennesker. Hovedparten af de fremmødte var medlemmer af White Pride og nazistpartiet DNSB i Århus samt ORG's topfolk i Århus, Nordjylland og København.

Dagen efter mødet skriver oplægsholderen på sin blog på Jyllands-Postens hjemmeside: »Min gennem snart ti år gamle ven Tomas Kierstein, som jeg første gang mødte på Tidehvervs Sommermøde i 2000, havde i sin egenskab af formand for Den Danske Forening inviteret mig til at holde et oplæg i Smilets By«. Han bruger herefter det meste af sit blogindlæg på at diskutere lødigheden af argumenter om racebiologi fra en nazistisk debatør (»Det er korrekt, at der var en nazist til stede i salen. Om der var flere, skal jeg ikke kunne sige, da de i så fald ikke ytrede sig...«) samt den omstændighed at en gruppe anti-racister synger sange udenfor (»Jeg skal ikke nægte, at jeg var glad for at følges med nogle mennesker, der havde en vis bredde over skuldrene. Da vi nemlig kom ud foran biblioteket noget over kl. 21, var de røde fascister fortsat i høj grad aktive, og de råbte mange opfindsomme slagord imod os«).

Et lille år efter gentager Den Danske Forening foredraget i København. Mandag den 18. april 2011 møder således omkring 25 personer op, da Morten Uhrskov Jensen taler i Valby Medborgerhus. Igen har han eskorte af Peter Ulrik Jensen samt Kim Bang Andersen fra Danmarks Nationale Front. Syv-otte nynazister fra Danmarks Nationale Front deltager også i mødet. Efterfølgende skriver Peter Ulrik Jensen en artikel til Vederfølners hjemmeside om mødet.”

Kommentar: Sådanne arrangementer kan ikke planlægges i detaljer af den Danske Forenings styrelse, det må de lokale tage sig af, og det har de gjort. Desværre tillader Herberts helbred anno 2011 ham ikke mere at varetage sin funktion ved møderne, så der må skaffes en anden, der kan se til, at sikkerhedsforholdene, herunder kontakten til politiet, er i orden.

Dernæst kommer der en række billeder. Hvem, der er hvem og tilknyttet hvad, lader sig ikke sige, så vidt som at det intrige- og mystifikserede Redox' udsagn i så henseende intet belæg er. Et karakteristisk eksempel er billedet med teksten: ”Den tidligere venstremand Søren Quist Rasmussen (t.v.) og Harry Vinter (i midten) forlader Den Danske Forenings offentlige møde på Hovedbiblioteket i Århus, juni 2010.” Enhver, der har været blot i nærheden af foreningens tidligere formand Harry Vinter, kan se, at billedet ikke forestiller ham.

Bilag 3. Uddrag af straffeloven

§ 263. Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, som uberettiget

- 1) bryder eller unddrager nogen et brev, telegram eller anden lukket meddelelse eller optegnelse eller gør sig bekendt med indholdet,
- 2) skaffer sig adgang til andres gemmer,
- 3) ved hjælp af et apparat hemmeligt aflytter eller optager udtalelser fremsat i enrum, telefonsamtaler eller anden samtale mellem andre eller forhandlinger i lukket møde, som han ikke selv deltager i, eller hvortil han uberettiget har skaffet sig adgang.

Stk. 2. Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes den, der uberettiget skaffer sig adgang til en andens oplysninger eller programmer, der er bestemt til at bruges i et informationssystem.

Stk. 3. Begås de i stk. 1 eller 2 nævnte forhold med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om en virksomheds erhvervshemmeligheder eller under andre særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 6 år. På samme måde straffes de i stk. 2 nævnte forhold, når der er tale om overtrædelser af mere systematisk eller organiseret karakter.

§ 263 a. Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes den, der uretmæssigt erhvervsmæssigt sælger eller i en videre kreds udbreder en kode eller andet adgangsmiddel til et ikke offentligt tilgængeligt informationssystem, hvortil adgangen er beskyttet med kode eller anden særlig adgangsbegrænsning.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der uretmæssigt videregiver et større antal koder eller andre adgangsmidler som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. På samme måde straffes den, der uretmæssigt skaffer sig eller videregiver en kode eller andet adgangsmiddel som nævnt i stk. 1 til

- 1) et samfundsvigtigt informationssystem, jf. § 193, eller
- 2) et informationssystem, der behandler følsomme oplysninger, som er omfattet af § 7, stk. 1, eller § 8, stk. 1, i lov om behandling af personoplysninger, om flere personers personlige forhold.

Stk. 4. Sker den i stk. 1-3 nævnte videregivelse m.v. under særligt skærpende omstændigheder, er straffen fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor videregivelsen m.v. sker i særlig stort omfang eller indebærer særlig risiko for betydelig skade.

§ 264. Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, som uberettiget

- 1) skaffer sig adgang til fremmed hus eller andet ikke frit tilgængeligt sted,
- 2) undlader at forlade fremmed grund efter at være opfordret dertil.

Stk. 2. Begås det i stk. 1, nr. 1, nævnte forhold med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om en virksomheds erhvervshemmeligheder, eller foreligger der i øvrigt særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændighed anses navnlig tilfælde, hvor forholdet er begået under sådanne omstændigheder, at det påfører andre en betydelig skade eller indebærer en særlig risiko herfor.

§ 264 a. Den, som uberettiget fotograferer personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Det samme gælder den, der ved hjælp af kikkert eller andet apparat uberettiget iagttager sådanne personer.

§ 264 b. (Ophævet)

§ 264 c. De i §§ 263, 264 og 264 a indeholdte straffebestemmelser finder tilsvarende anvendelse på den, der uden at have medvirket til gerningen skaffer sig eller uberettiget udnytter oplysninger, som er fremkommet ved overtrædelsen.

§ 264 d. Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Bestemmelsen finder også anvendelse, hvor meddelelsen eller billedet vedrører en afdød person.

...

§ 267. Den, som krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelser for et forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede i medborgeres agtelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

§ 268. Er en sigtelse fremsat eller udbredt mod bedre vidende, eller har gerningsmanden savnet rimelig grund til at anse den for sand, straffes gerningsmanden for bagvaskelse, og den i § 267 nævnte straf kan da stige til fængsel i 2 år.

§ 269. En sigtelse er straffri, når dens sandhed bevises, såvel som når den, der i god tro fremsætter sigtelsen, har været forpligtet til at udtale sig eller har handlet til berettiget varetægelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

Stk. 2. Straf kan bortfalde, når der oplyses omstændigheder, som gav føje til at anse sigtelsen for sand.

§ 270. Er sigtelsens fremsættelse ved sin form utilbørlig fornærmende, kan straf efter § 267 anvendes, selv om sandhedsbevis føres; det samme gælder, såfremt gerningsmanden ikke har haft rimelig anledning til at fremsætte fornærmelsen.

Stk. 2. Dersom den fornærmede alene nedlægger påstand om straf efter denne paragraf, tilstedes bevis for sigtelsens sandhed ikke ført, medmindre almene hensyn afgørende taler derfor.

§ 271. Bevis tilstedes ikke ført for en strafbar handling, for hvilken den, som sigtes, ved endelig dom i ind- eller udland er frikendt.

Stk. 2. Sandhedsbevis for en pådømt strafbar handling fritager ikke for straf, når den fornærmede henset til handlingens karakter, tidspunktet, da den blev begået, og hans forhold i øvrigt havde rimeligt krav på, at det pågældende forhold ikke nu blev fremdraget.

§ 272. Straf efter § 267 kan bortfalde, når handlingen er fremkaldt ved utilbørlig adfærd af den forurettede, eller denne har øvet gengæld mod fornærmeren.

§ 273. Er en ærefornærmende sigtelse ubeføjet, bliver der efter den fornærmedes påstand i domsslutningen at optage en bemærkning herom.

Stk. 2. Den, der dømmes for en ærefornærmende sigtelse, kan efter den fornærmedes påstand tilpligtes til ham at udrede en af retten fastsat sum til bestridelse af omkostningerne ved kundgørelse i en eller flere offentlige tidender enten af domsslutningen alene eller tillige af domsgrundene. Dette gælder, selv om dommen alene lyder på mortifikation efter bestemmelsen i stk. 1.

§ 274. Den, som fremsætter eller udbreder ærefornærmende udtalelser mod en afdød, straffes med bøde eller, hvis bagvaskelse foreligger, med fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 2. Ærefornærmende udtalelser, der fremsættes mod nogen 20 år efter hans død, kan kun påtales, når den i § 268 nævnte betingelse foreligger.

§ 275. Forbrydelserne i dette kapitel er undergivet privat påtale. Dette gælder dog ikke dem, der er nævnt i §§ 266, 266 a og 266 b.

Stk. 2. I de i §§ 263-265 nævnte tilfælde kan offentlig påtale ske, når den forurettede anmoder herom. Det samme gælder, når nogen, der virker eller på den tid, hvorom talen er, virkede i offentlig tjeneste eller hverv, sigtes for et forhold, der kan medføre eller kunne have medført stillingens eller hvervets fortabelse, samt når en sigtelse fremsættes i navnløs eller med urigtigt eller opdigtet navn forsynet skrivelse.

Bilag 4. Links til indlæg på diverse blogs

Junikredsen, 17.8.2009: Redox-fotograf-afsløret:

<http://junikredsen.wordpress.com/2009/08/17/redox-fotograf-afsl%C3%B8ret>

Uriasposten, 18.8.2009: Claus Svart Haagensen, freelance for venstreradikale Redox:

<http://www.uriasposten.net/archives/7198>

Uriasposten, 17.8.2010: Redox på overvågningsopgave ved DNSB-hovedkvarteret, lørdag d. 14. august 2010

<http://www.uriasposten.net/archives/17096>

Uriasposten, 11.8.2010: Endnu en brik til det store puslespil...:

<http://www.uriasposten.net/archives/16810>

Junikredsen, 12.5.2011: Andreas Rasmussen, Journaliststuderende:

<http://junikredsen.wordpress.com/2011/05/12/andreas-rasmussen-journaliststuderende>

Uriasposten, 13.5.2011: Andreas Rasmussen, venstreekstrem journaliststuderende:

<http://www.uriasposten.net/archives/25273>

Uriasposten: 13.12.2010: Koordineret hærværksaktion mod formodede vidner i den kommende retssag mod Redox/AFA:

<http://www.uriasposten.net/archives/21116>

Junikredsen, 23.5.2008: enhedslisten & vold: Antifascistisk aktion:

<http://junikredsen.wordpress.com/2008/05/23/enhedslisten-vold-antifascistisk-aktion>